

PSALTERIUM NATALE,

Edur

FÆDINGAR Psalltare

Ut af Nadarrijkre Holldtekiu og Fædingu, Vors DRottens JEsu Christi/ Med Lærdoomsfullre Textans Utskijringu,

Giordur af

Sr. Gunlauge Snorra-Syne,

Selst Alment Innbunden 6 Fiskum.

Þrickt a Hoolum i Hialltadal Af Halldore Eriks-Syne/ Anno 1747.

APPROBATIO.

SJE nockur med goodum Huga, hañ synge; seger Jacob, Cap. 5. v. 13. Þetta hafa Guds Meñ giørt a øndverdum Oldum, þa Drottteñ hefur syndt þeim sierdeilis Frelsaner og Epterlæte, sem Moses, 2. Mos. B. 15. v. 1 | 21. Deut. 32. v. 1. 2. 3. Debora og Barach, Dom. B. 5. v. 1. 2. David. 2. Samuel. B. 22. v. 1. 2. 3. 4. ſo ſaung Eſajas uñ Guds Vijngard, Eſ. 5. v. 2. Eins a Nija Teſtamentesins Tijmum, Maria, Luc. 1. v. 46. etc. Zacharias. v. 1. v. 68. etc. Og ſo hefur þad haldeſt og ...ſt vid, Lof ſie Gude, a vorum Tijdum i Christ... Kyrkiu, ſo vel hier i Lande, ſem añar... ...r, ad Guds Meñ hafa giørt adſkilianlega ...ta Pſalma, þeim Odaudlega Gude til ...ar, og hañs Christne til Uppbyggingar, ...dal hverra ad hafa hellſt vered og eru ...iloner Pſalmar Saal. Sr. Hallgrijms ...ſonar, uñ Pijnu og Dauda DROttins ... JEſu Christi, og Sal. Mag. Steins ... ...ar, Biſkups hier ad Hoolum, uñ ...og Dyrdlegañ Sigur, vors Endur...

ara. Nu ad feta epter þeirra, og aññara þeim lyk-
ra Guds Maña Ferle, hefur Heidurlegur og
Vellærdur Kieñemañ Sr. Guñlaugur Snorra
son, teked sier fyrer Hendur ad giøra og hing-
ad senda þessa Psalma, af Fædingu vors Sæl-
ar Brwdguma JEsu Christi, so sem vier hof-
um þa ei fyr giørda a þañ Hætt, sem hiner
Hætt-Upplystu Guds Meñ hafa brwkad; Ecke
i þeirre Meiningu ad hañ þeinke þar i, vid þa ad
jafnast, heldur ad hañ syne þad ødrum Guds
Børnum, ad vekia þau upp til hiñs sama, ad
þeirra Ande glediest i Gude þeirra Heilsugiafa-
ra af Fæding og Uppvexte vors DROttens
JEsu Christi, Og ad med þeim mætte fenk
fyrst, DROTTne af Muñe Smæ Barña
og Brioost-Milkinga Magtar Lofgiørd til-
leggiast, Ps. 8. v. 3. asamt þeirra Fullord-
nu, Vil eg þvi af Hiarta Oska, ad þeir
af øllum mættu syngiast, ei einasta af Anda,
heldur og Skilninge, 1. Cor. 14. v. 14. so hver
tale vid aññ, um Fæding þess blessada Kviñ-
ñar Sædis, med Psalmum, Lofsaungvum og
Andlegum Kvædum, syngiande og spilande
DRottne i þeirra Hiørtum, Eph. 5. v. 19.
Col. 3. v. 16.

Hoolum d. 1. Aprilis 1747.

Halldor Brinjolfs Son,
Byskup Hoola-Stiftis.

Miñar Andlegrar Moodur,

Christninnar/

Astkiærum Børnum hier a Lande; Systkynum mijnum og Sam=erfingium i Naadeñe,

Oska eg Heilla og Blessunar, af ockar nyfædda Broodur, Barnenu JEsu Christo!

SEer viss um̃ ad aungvu af yckur mune Ovirding þikia, ad jata hid sama og Paall Postule vidurkende fyrer Børnum Safnadareñs i Corinthu-Borg, seigiande: 1. Cor. 13. Pa eg var Barn, talade eg sem Barn, og eg var skynugur sem Barn, og eg hurade sem Barn, eñ þa eg giørdest Madur, lagda eg af hvad bernskiegt var; Helldur mune þid sama Siñis vera og David,

David, er bad seigiande: Ps. 25. O Drott=
eñ minstu ecke a Synder mijns Ungdooms;
Pvi eg veit þid hafed af Heyrneñe numed,
hvilijk Bernska rijkte i Hiortum ockar
Forfedra, Heidingiaña, þegar þeir vaf=
udu i Myrkre Guds Þeckingarleysis, fr=
am̃ epter øllum Olldum, og þioonudu þe=
im, sem af Nattuuruñe voru øngver Gud=
er, Gal. 4. Þeir skyniudu sem Børn,
toludu sem Børn, og huxudu sem Børn.
Eñ odaudlegar Þacker sieu honum sem er
Fader yfer allt hvad Børn kallast a Him=
ne og Jordu, Hvør i Tijmans Uppfyll=
ingu, vtsende siñ Son, giordañ af Kviñ=
uñe, Løgmaalenu underorpeñ, uppa þad
hañ frelsade þa, sem under Løgmaalenu vo=
ru, so ad vier medtækium Sonar=leifdena,
so þar er nu eingeñ Þræll framar, helldur
Børnein, Erfingiar Guds og Samar=
ar Christi, Gal. 4. So marger sem hañ
med Trwñe medtaka, hvørium Fad=
Lioosaña hefur Magt gefed Guds Børn=

um ad verda, Joh. 1. Eñ so sem þad, ad eingeñ er saa Fulltijda, ad hañ af Al-voru æske sier, ad komast aptur til siñar fyrre Barn-Æsku, so være þeß og ei helldur ofkande vorum Saalum, ad þær hverse aptur til siins fyrra Peckingarleysis a: Gude, og Bernsku Saa-Frædisins, i hvoriu vier aframgeingum a fyrre Tijmunum, þegar vier vorum Myrkur og aa Liooß i Heimenum, allt þar til þad skiæra Lioos Evangelii took til ad skyna i vorre Kyrkiu, i hvoriu Guds Naadar Orde og Evangelio, oß sem af Natturuñe vorum Heideñar Born, var saa dyrmæte Fognudur bodadur, ad eitt Barn være oß fædt, og eirn Sonur gefeñ, saa eingetne Sonureñ, sem er Lioome siins Fodurs, og Jmind hañs Guddoomlegrar Veru, hvor ordeñ er hluttakande Hollds og Bloods, lijka sem Smaa Born, so vier mættum hluttakande verda Barna Arfleifdariñar, sem oß fyrerhugud var i Christo, og vi-

er, sem miñe vorum eñ Børn i Skyn-
semiñe, skylldum komast til andlegrar Full-
komnunar, og fullkomner Meñ verda ept-
er fullkomnum Mæler Christi Alldurs.
Og þar sem ad Fader Myskunsemdaña,
hefur ecke einasta gefed oss siñ Frumgetna
Son JEsum, helldur og med honum alla
gooda og fullkomna Giof, og eg er full-
trua uñ, ad sierhvørt yckar, miña and-
legra Systkyna, muned fagnande, og med
þacklætu Gede taka vilia a moote þess-
um yckar nyfædda Broodur, og upphef-
ia yckar andlega Barna Raust, so ad yck-
ar Pogn þurfe ei ad gefa Steinunum
Orsok til ad hroopa, sierdeilis þar mijn
og yckar andleg Mooder Guds almeñeleg
Christne, er nu a þessum Fædingar Tij-
ma vors Endurlausnara, alla reidu wt-
geingeñ a moote sijnum Brwdguma med
Kiæte og Fagnadar Saung, þa blygdast
eg ecke vid, ad bera frañ fyrer yckur, med
þessu ny-uppbyriada Are, so sem eina vel-

 meinta

meinta Nyaars-Giof, þeñañ miñ aud-
miwkañ Barna Saung, og andleg Vo-
ggu-Kvæde, i þriatyu Psalm-Vysum,
hliodande uñ Holldgan og Fædingu vo-
rs Ny-fædda Broodurs JEsu Christi,
med hvorium þid dilla meiged þvi bless-
ada Barnenu i yckar eigeñ Hiortum, so
ad hañ sem af Muñe Barna og Briooft-
mylkinga, hefur sier Lofgiordena tilreidt,
mege af yckur, og i yckur, hañs Sam-
Erfingium fyrer Trwna, veasamadur
verda i Anda og Sañleika. Piggedþvi
af mier, yckar minsta Broodur, þeñañ
litla Vina-Skeink, hvors Mergur og
Iñehalld, eg heils-Hugar Oska, ad verda
mætte Barnenu JEsu Christo, eirn Sæt-
leiks Ylmur, uppstijgande med yckar and-
legre Barna Raust i Hædernar, eñ yck-
ar eigeñ Saalum Ylmur Lijffins til Lijf-
fins, so þid ad farsællega endudu þessu nu
uppbyriudu Ny-aare, sem sierhvorium od-
rum, mættud med hinum Nyfædda JE-

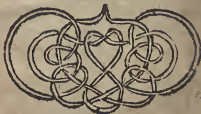
su,

ſu, þangad iñleidd verda, ſem þid hall-
meged, eitt nytt Gledeñar Ar ad Eilijfu.

Þeſſ Oſkar yckur øllum
yckar allra elſkande Brood-
og Fyrerbidiare til Guds

Drapuhlyd Nyaars
Dags Aptan 1744.

Gunnlaugur Snorra Son
Capellan til Helgafells.

Til Lesarans.

EG ætte ecke ad undañsella, vinsamlege Lesare, ad þacka Fødur Lioosaña, af Hiarta, fyrer þad, hvørsu hañ hefur allt fra þvi fyrsta, ad Christne Guds stadfestest hier a Lande, læted Raust sijns Evangelii wtbreidast medal Safnadaña, fyrer Kostgiæfne og Arvekne þeirra sem hañ kiøred hefur til ad vera Lime og Pienara siñar christelegrar Kyrkiu, þeir ed ecke einasta hafa med openberum Kieñingum i Søfnudnnum, og sundurlausum Rædum, helldur og eirneñ þeir, sem þar til hafa af DRottne Gaafur þeiged, med Psalmum og Lofsaungvum, vijdfrægt Guds Naadar-Velgiørninga vid syndugt Mañkyn, eiña hellst þa sem hañ hefur i og med Forþienustu sijns Sonar JEsu Christi, veitt Heimenum til Endurlausnar; Hvør ecke einasta hefur Mañdoom a sig teked, orden Møñum likur, og ad Hegdan funden sem Madur, ad Syndeñe fraatekeñe, helldur hefir og eirneñ i þvi sama Mañlegu Hollde lided Pijnu og Dauda fyrer synduga Meñ, og i þvi sama mañlegu

Hollde

Hollde med dyrmætum Sigre fraa daudum uppriseд, og sett sig i þvi sama a hægra Veg Gude i Dyrdeñe, til ad bidia vaflaatanlega fyrer oss. Og ad eg ecke mæde sialfañ mig i þvi, sem mier er omøgulegt; Eg meina ad upptelia alla þa, sem kvedeð hafa andlega Psalma og Lof-Kvæde hia oss, þa vil eg þo tilnefna þañ eina, sem flestum hier a Lande hefur framteked i siñe andlegre Skalldskapar Gaafu, þañ Saaluga Guds Mañ, Sr. Hallgrijm Peturs son, hvør af Guds Anda uppvaktur took sier fyrer, ad kveda wt af þvi dijrmæta Efne, Pijnu og Dauda vors DRottens JEsu Christi, hvørt hañs ægiætt og Gude þacknæmelegt Verk, varer i Heidre, og vara mun medañ Land vort byggest. Þessu næst vil eg og telia, Vel Edla og Haa-Ehrnverdigañ, Biskup Hoola Stiftis, Mag. Stein Jons son: sæl-rar Miñingar: hvør epter sømu Atferd hefur sier fyrer Hendur teked, ad kveda wt af dyrmætum Upprisu Sigre vors DRottens JEsu Christi, hvørt, hañs loflegt Psalma Verk nu alla reidu er vijdfrægt ordeð medal vorra Safnada.

Og þar sem eg maa reikna mig Barn hiaa þessum sæln Guds Møñum, so vel ad Alldrenum, sem Lærdoomenum, þa hefur mier þad þo ecke Vidurkvæmelegt þoott, ad upphefia ecke mijna

mijna veika Barna Rayst asamt þeim, sierdeilis þar eg þecke, ad Gud hafe mig ecke alldeilis Hlutlausañ giørt af þeirre Gaafu; og mune þar fyrer Avaxtar krefia af þvi, sem øllu ødru, er hañ mier laanad hefur; Þess vegna hef eg, vinsamlege Lesare, teked mier fyrer ad kveda wt af Naadarriikre Hølldgan og Fædingu DRottens vors JEsu Christi, epter þeirre sømu Methodo og hiner fyrre hafa giørt, (jafnvel þott eg þecke Vanmaatt miñ i þvi ad rekia þeirra Footspor sem vera skyllde) og þetta i þriaatiju Psalmum, epter Aara-tølu vors Endurlausnara, þegar hañ byriade sitt Predikunar Embætte. Oska þvi af Al-Huga, ad þetta mitt litla Verk meige so avaxtast i allra Guds Barna Hiørtum, ad þad yrde Gude til Dijrdar, og þeirra Saalum til eilijfrar Velferdar. Kved þig so, vinsamlege Lesare, øllum Heilla Oskum i JEsu Nafne.

G. Snorrason.

I. Psalmur.

Um̃ Skatt-Skriftena.

Ton, Allfagurt Lioos oss byrtest, etc.

UPplíptu Saal mijn eina Stund, Augum Trwar vid JEsu Fund, lattu Blessadañ Barndoom ha-ñs, Bernsku fræda þijns Jñra Mañs.

2. Mijnu samfara Maale sie, Mañ-Vits Kraptar og Skinsem̃e: Andlega Naid ar Uppsprettan þijn, avaxte, DRotteñ, Tungu mijn.

3. Audmiwklega i Anda nu, eg vil hug-leida miñ JEsu, Fædingu þijna og Fram-ferdid, Faafræde mijnu veittu Lid.

4. O! hvad skyllde eg Aumur hier, i-hugad geta so sem ber, Almættis Verk-eñ undarlig? ofæran til þess reikna eg mig.

5. Hversu kañ Dijrdar Dæsemd þa,

Dauds-

daudlegur Madur ſkyniad faa, ſem yfer-geingur oſlijteñ, Eingla og Maña Skil-ningeñ?

6. Hæalf-Verk er allt af Hollde giort, Heimſku blandad og einkis verdt, Andans Fullkomnun er til Saňs, Ogriiſpanleg i Panka Maňs.

7. Vid ſkulum Saal mijn, Siñe og Hug, ſvala med Krapte og nyum Dug, vid Forþienuſtu Fylling þaa, ſem Fæding JEſu verka maa.

8. Ungdooms Vanmaattugt Edle var, allra Maña og dugde ei par, i JEſu Ung-dooms Edle þo, eilijf Guddoomſins Fyll-ing bioo.

9. Hvort geta Paankar Hiarta-raňs, ...rra floged eins ſyndugs Maňs, eñ ad ...nda med Jhugun Alviiſa ONottens ...awſtofun?

... Eingeñ Gaaſa maa ædre faaſt, ad ... Fullder mijn Saala daaſt, helldur ...ñ ... ad eignaſt þañ, ſem alla Hlute ... kañ.

11. Læt eg þvi JEsu, Maaled mitt, miñast framar ad Nafned þitt: Aformið bæde og Ordeñ mijn, adstode blessud Giæskañ þijn.

Texteñ.

12. Ut-geck þad Bod frá Augusto, allur Heimur uñ Lond og Sioo, skyllde laata Skattskrifa sig, Skyckun þesse var Tignarlig.

13. Þetta so feinge Framgaang þar, ferdadest skiott, sem bueñ var, sierhvør til Borgar siñar þa, settir Løgmaale Hlijdne tiaa.

14. Allt til þess Schilo auglijstist, atte hiaa Judum (þad er vijst) Velldis-Sprotteñ ad vera kyrr, vitnade Jacob uñ þad fyrr.

15. Kom nu Uppfylling Tijmans tied, took þvi ad naalgast Hiaalpræded, Gydinga Lydur greida vañ, Gialld og Skatt under Keysarañ.

16. J Adams Falle urdum vier, eilijf-

um Dauda Skattgillder, Logmæled þessu lysa vañ, lagde Bølvan at Syndarañ.
17. Allur Heimureñ ætte þvi, alldrei ad verda Skullda fry, nema ef einhvor giæte greidt, Gialldeд Daudans og Bølvan eidt.
18. Undergeckst JEsus Oked þad, øllum Heiminum Vægdar bad, Hlijdniñar Skylldur, Gude gallt, gaf sig til þess ad borga allt.
19. Lijttu mijn Saal, þa sætu Raad, sialfkrafa uppheinkte DRottins Raad, hañ sem alldrei Guds Bodord braut, Bølvan uppa sig taka hlaut.
20. Lijtillæckade sialfañ sig, Sonur Guds JEsus fyrer mig, Natturu-Hroðnæmañ miñ, nyogu borgade hañs Audmyktiñ.
21. Fliotlega Joseph ferdast rid, Festar-Kviñu Pungadre med, Bethlehem Davids Borgar til, Bodum Keysarans giørdu Skil.
22. Hlydne Packnæmast Offu . . .

huga, Saal mijn, byriar þier, Skipun og Vilia Skaparans, skicka þier epter Bodum hans.

23. Giættu og þess ad Gud er sa, Gude stiptade Jordu a, eru þad Drottins Umbods-Menn, eiga ad skipa Riettindenn,

24. Audmiuklega þeim hlyd og heyr, halldt þig vid þad sem biooda þeir, Valldeð Tignarlegt Gud þeim gaf, goodum Launum ei drag þu af.

25. Sa sem ad Yfervallde vill, veita Ofpock og Giollden ill, bakspyrner moote Broddunum, burtskwfar Drottens Setningum.

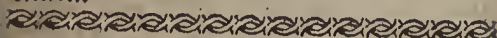
26. Ef þu Hlijdnine offra villt, Yferbodnum, sem vel er skylldt, þægasta Gude Giallld er þad, med Goodu verdur umbunad.

27. Voku-Menn þesser Velferd Lands, vaka yfer og Saalu Mans, vakande þeirra Vilia gior, vaka lat DRottins Otta i þier.

28. Ecke er Giof þoott eiger þu, Yfer-Monnum ad tolla nu, þacklatann Vili

greid og giallt, Gude fyrer hañs Laaned allt.

29. Eg vil miñ JEsu, holla hier, Hlijdne og Audmykt giallda þier, virdstu ad laata Viliañ miñ, verda i Gude Fullkomiñ! Amen.

II. Psalmur.

Um̃ Fæðingu Christi og Reisana.

Ton, Mitt Hiarta hvar til hryggest þu, etc

MEdañ dvaldist i Davids Stad, dijrust Maria, so bar ad, Frumgetiñ fædde Svein, Reisum vafde hijr og hrein: Hermer hañiñ Ritningar Grein.

2. Hugleid þu Saal mijn, HErrans Raad, hier um̃ var laungu fyrerspaad, Bethlehem Sveirneñ sar, koma skyllde rægur fra, sem Foolke Drottens stioornde hia.

3. Alldrei hefur fra Upphafe, afbrugd o DRotteñ Trwfeste, sañordur alltijd

er,

er, verde þvi hañs Vilie a mier, Voneñ Blessun færer med sier.

4. Tijme Mariu tiedur var, Tijme Mañkynsins Frelsunar, ærsettur Eilijfd fra, þu skallt Saal mijn þar ad gaa, þieñ nam DRottens Tijmañ ad liaa.

5. Attu ad brwka eins og sie, Avaxta Gods og Leigu-Fe, sem HErrañ heimter a þier, leingia og stytta ecke er, epterlaated Mañenum hier.

6. Er þad DRottens eñ ecke þitt, Eignar-Valldeð hañ brwkar sitt, vertu ei var bwiñ, Vitiunar Tijma þecktu þiñ, þack DRottne Velgiorning siñ.

7. Peinktu og lijka um þad eitt, ecke er neinum Mañe veitt, vors Guds ad vita Tijd, i Audmykt Trwar ærla og sijd, epter heñe Polgoodur bijd.

8. Trwfaste Gud þa Tijme er þiñ, Tijmañ laat eirneñ vera miñ, ad taka Myskun moot, og uña þier af Elsku-Root, audsynande þacklætis Hoot.

9. Frelsareñ laattu Fæding þijn, fæd

 dag

daglega i Hiarta mijn, Ydrunar Ävøxt
hañ, ad endurfædest iñre Mañ, a Orde
DRottens forsorgest hañ.
10. Frumburd Syndaña Satan fyr-
rst, sialfur fædde þa metnadist, og Skap-
arans Skickun braut, Adam Bolvan af
þvi hlaut, Andar-bañog Kvalaña Praut.
11. Ertu Frumburdur orden nu, eilijf-
rar Nadar, miñ JEsu, heilagre Hollde-
gan i, Adam Blessun beid af þvi, bættest
Rand hañs aptur a ny.
12. Pu sem riettlaatur rijker eirn, Reif-
um klæddest sem ungur Sveirn, þess veg-
na eg þeinke nu, um Audmykt þijna, o! Je-
u, eikur Glede Hiartanu su.
13. O! hvad margt Synda Afkvæmid,
lid hef eg og leikid vid, reifad i Briooste
est, holldlega Pænka þar vid fest, þad
ar Saalar Fordiorfun verst,
14. Eñ þiñ blessade Ungdoomur, allei-
na klaar og heilagur, mijns Ungdooms
Brek og Brest, afmarde hreint so ecke siest,
r þad Saalar Farsælden mest.
15.

15. Lijfs Ord þeñañ lifanda, lagde i Jetu Maria, minkañ gaf Mioolkur Smeck, af þvi hun a ædra Beck, eckert Rwm hia Giestunum feck.

16. Hvar var þa JEsu Heidur þiñ, hvar var þijn eilijf Kongs-Tigneñ, dulen um Myrkra Mund, ad þu feckst ei eina Stund, añad Rwm nie værare Blund?

17. Vijst hafder þu oll Rijkdooms Raad, rijkiande yfer Himin og Laad, allt fra eilijfre Tijd, eñ hia þijnum eigeñ Lijd, ecke gafst þier Vidtakañ blijd.

18. Poott ad framande fædest þu, Forsmaan og Læging bijdst þier nu, Virdingar missa matt, i Flijkum vafeñ tyrstu Natt, hiaa Fienadenum Svefn-Værder att.

19. Framande kom eg hijngad hier, Heimureñ Bwstad veitte mier, fagrañ eñ fallvaltañ, aptur sk lia a vid hañ, eins og snaudur Vegferda Mañ.

20. Veit eg Lausnare liser miñ, leider hañ mig um sijder iñ, i sañhelgra Sam-felag, hvar eg eilijfañ Hvijldar-Dag, hafa mun og Gladværdar Hag.

21. Hier þegar Verolld hreckialig, herbergia vill ei leingur mig, ieg bid þig JEsu kiær, leide mig þijn Lijkneñ skiær, loks i Dijrdar Tialldbwder þær! Amen.

III. Psalmur.

Um Bodskap Eingelsins til Fiaar-Hyrdaraña.

Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Saal, etc.

Nudspialla Mañ þess getur vel, gooder voktu um Nætt-ar Pel, Hyrdarar sama Hierade i, Hiørdena geimdu ute frij, lioomande Eingill liet sig siaa, Leiptran Guds skein i krijngum þaa, ad þeim ried miklum Otta slaa.

2. Eingilleñ mæla vid þa vañ:

Ver-

Vered ei hrædder, sagde hañ, ydur til Eyrna eg blijdañ ber, Bodskap sem øllu Foolke skier, Endurlausnareñ er i Dag, ydur fæddur med Glede Hag, Davids Borg feck þad Lucku-Lag.

3. Ma og vera til Merkis þad, mu nud þier fiña i greindum Stad, Nei funum vafed Barned best, Blundeñ hefur i Stalle fest. Hugleida Saal mijn byriar bert, Bodskapar þess niootande ert, þar fyrer jafnañ þacklaat vert.

4. Eins og Vatns Strauma Uppsprettañ, Ondu daudþyrstre svala kañ, Glede Bodskapur Fiarlægd fra, fairaada Saal eins hugga maa: i JEsu Fæding ein hier siest, Uppsprotteñ Svala Lyndeñ best, aumañ Syndara hun fær hrest.

5. Under Raungletis Oke hlaut, alle Mañkyn lijda saara Praut, obærelig sw Anaud var, orkade Straffs og Hegningar, ørmagnast Saaleñ af þvi ried, aung-

ud Samvitska filgde med, Bolvan Log-
malsins grætte Gied.
6. Eñ JEsus siñe Elsku af, opnade
Drottens Nædar Hof, fram til alls
Mañkyns flutu þar, Fossarner Endurnær-
ingar, Saaluñe er þvi Svølun skied, ses-
adest Hiartans Angred med, Blessuneñ
allra gladde Ged.
7. Þegar Samvitskañ mædest mijn,
og Miñing Glæpaña eikur Pijn, JEsu
mijn Nædar liufust Lind, lijfge mig auma
Skiepnukind, Saal mijna lat þañ Fögn-
ud fa, sem færde Eingilleñ Jördu a,
Bledeñar Næring gefst mier þa.
8. Hier næst giøre eg ad þeinkia uñ
þar, þegar ad Adam Falleñ var, med An-
gist större wt a Braut, af Alldengarden-
um rekast hlaut, ei mætte Lijfsins eta af
Trie, Eingla Vardhalld þad bañade, sem
Sveigeñ þangad vaktade.
9. Aptur a moote opnast hier, Iñ-
gangur beirn til Lijfsins mier, Eingill þañ
Bodskap bar til sañs, Braut sie lidug til
Him-

Himna=rañs, Hyrdurum Veigeñ vijſar heim, vid ſkulum Saal mijn ſilgia heim, burt fra Veralldar Synda Seim.

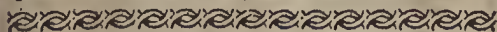
10. Ertu JEſu, þad edla Tre, Averte Lijfſins færande, daavænt ſprotted af Davids Root, dijrmæt Saalnaña Heilſuboot, laattu þvi bleſſud Blodeñ þijn, breidaſt ut yfer Saareñ mijn, Andar Meinſemdeñ [illegible] þa dvijn.

11. Nær ſem ad ſterkur ſtofnaſt hier Stormur Gudlegrar Reide mier, i þijnum Skugga ſkadlaus þa, Skiools og Hælis eg leita maa, vakna og ſofna vil eg þar, verdur ei neitt til Skielfingar, Saalin ecke ſakar þar.

12. Ef ad mig ſturlar Angurs Pijn, upp vil eg ſtanda og leita þijn, andleg H[illegible] ſvolun eikſt mier þa, i Ordenu nær þig f[illegible] maa, Drottens Myſkunar Braud[illegible] ber, bleſſada Lijfſins Fædu mier, þetta [illegible] Saalar Audlegd er.

13. Vijſt er ei noog þo vake a [illegible] veſællra DRottens Barna Hiord [illegible]

þu hafer a þeim nu, Augu vakande miñ JEsu; Sœleñ Voku Nœtt hallde hrein, heidrande þig a alla Grein, þad sie mijn Hiartans Unun ein, Amen.

IV. Psalmur.

Uñ Lofsaung Englaña.

Ton, O JEsu Elsku hreinn, etc.

Himneſker Herſkarar, hier Hepter, ſo til bar, Englinum ſaaſamt þar, upphoofu Radddernar:

2. Dijrd Gude tijdt i tie, tiæreſt i Hœdeñe, Fridur a Folkdu ſie, Folke goodur Vilie.

3. Packlæta ſijnde ſig, Sveit Englæ Tignarlig, uppvekia æ þad mig, athuga Sæl mijn þig.

4. Vera ei miñe mætt, mæta Dijrd Gude ætt, offra q allañ Hætt, i Anda, Dag ſem Nætt.

5. Jord, Sioor og Himna Her, Heims allar Tegunder, Dijrd Guds og Haatign hier, herma daglega þier.

6. Alldrei so aumur Mañ, Augunum reña kañ, ad meige ei merkia hañ, Maatt DRottins fraabærañ.

7. Ord Guds ef åthugar, med Augum Trwareñar, sied getur Sæleñ þar; Sætleik hañs Myskunar.

8. Dæsamleg Dijrdeñ þier, DRotteñ alleina ber, eñ Bligdun aumum mier, i øllu tilheyrer.

9. Eg sæ og eirneñ sied, ad Eingla Sveit boda ried, Frid a Jord, gladvært Ged, og gooda Velþocknan med.

10. Adam Frid af sier braut, Oving an Guds þvi hlaut, eñ DRottens Astar Skaut, aptur linade Praut.

11. Eilijfañ Frid oss fañ, frelsad Syndarañ, Soneñ þa senda vañ, saklausañ Gud og Mañ.

12. Allt er þvi Bøled bætt, vid blijdañ Gud Mañkyn sætt, hñs Fridar Merk- i-

id mætt, Mein fær i burtu rætt.

13. Ofridur eingeñ mæ, Elskuñe DRottins fræ, skilia, nie þvinga þa, er þeñañ Frid treista æ.

14. Allt er oss veitt i vil, vantar ei neitt þar til, JEsu þiñ Astar Yl, alldrei fyrer oss dyl.

15. Vier hofum feinged Frid, Fridar Hofdingiañ vid, Synda-Boot, Sææl-ar Erld, og Sæluñar Athvarfid.

16. Oss hefur afrekad, eilijfañ Frida-Stad, Guds Mædar Pel er þad, þess Trweñ nytur ad.

17. Mædar-Stooll ordeñ er, eingeteñ Son Guds hier, hañs Skugge hlijfer mier, hvad sem til Meina ber.

18. Rate eg Angist i, otraudur þang-ad fly, JEsu þijn Mæd a ny, nemur burt Sorgar Sky,

19. Og þegar Oroolig, ængrar Samvitskañ mig, Truar-Hond helldur sig, verra miñ fast vid þig.

20. Andlegañ Frid eg fiñ, fridstilleft Hugur-

Hugurinn, Hiarta Saalu og Sinn, sedur Guds Myskunin.

21. Þegar Guds Grimdar Hriid, geysade harla striid, med Floodenu fordum Tijd, og fargade ollum Lijd,

22. Til Fridar feckst ei par, sanst Merke Reidennar. Vatns-Flooded þegar þar, til Þurdar geinged var,

23. Saattmaals-Teikn sette þa, sialfur Gud Himnum aa, blijda ried Blessan tiaa, sem bregdast alldrei maa.

24. Þegar Gud villde vid, vora Saal binda Frid, burt fra hans hægre Hlid Hiaalpraad er wtgeingid.

25. Saattmaalann samde vel, Son Guds Emanuel, hans blessad Blijdu Þel bæter oll Rauna Jel.

26. Goodvilia þennan þinn, þacka eg JEsu minn, vertu i sierhvort sinn, Saalu velkominn! Amen.

* * * * * *
* * *

V. Psalmur.

Um̃ Reysu Fiaar-hyrdaranna til Bethlehem.

Ton, Ef Gud er vss ei sialfur hia, etc.

Þegar ad Eingla Filking friid, foor til Himins af Grundu, Hiardar-Sveinar a somu Tijd, sogdu med gladre Lundu: Til Bethlehem skulum gaanga greidt, og gaumgiæfa DRottens Verked eitt, ferdbuner strax ad Stundu.

2. Sem þeir komu i sagdañ Stad, so vill Ritningeñ greina, fundu allt eins og Eingill kvad, Ungbarn og Meyu hreina, HErrans Daa-semdum hermdu fra, hvorier sem frettu Sogu þa, Tilburd þañ undrast eina.

3. Vilier þu Saal mijn Anda i, End-urlausu-

urlausnarañ skoda, Trwar Hondeñ fyrst
þreife a þvi, þier sem Drottens Ord boda,
Gaumgiæfne betre eñ Offur er, Efasemd
taktu burt fra þier, sijdst kañ þig sw ad
stoda.

4. Ef ad Vantrweñ siñur fyrst, Fillsne
i Hiarta Rañe, hlotnast þier ecke ad horfa
a Christ, Hollded trwe eg þad bañe, med-
añ i Syndum situr kyr, seint munu opnast
Nædar Dyr, ængrædum iñra Mañe.

5. Þegar JEsum ei funded fær, fyrer
sier Trweñ veika, grunda betur og gacktu
nær, Guds Orde og hañs Sañleika, i þvi
Liooße þu lijta mætt, Lausnara þiñ og sko-
da brætt, so muntu sijdur skeika.

6. Dopur er Sælar Siooneñ mijn
Syndaña huleñ Glyum, utañ miñ JEsu,
Orden þijn, audge mig Smyrslum nyum,
ryd þeim mijn Trwar Augu ar, Elskañ
þijn good mier hrinde fræ, Vantrwar
Villu Skyum.

7. Byrtu Israels Foolke feck, fagur
Ellds-Stoolpe um Nætur, eitt Sky ar

Dageñ undan geck, a þvi hofdu þeir Giætur, ohulta Leid þeim vijsa vañ, i Ville-Mørku Tijma þañ, D Rotteñ Myrkunar mætur.

8. Vond Epterdæme og Jllsku Sky, undañ Guds Bornum ganga, Afvega leidast opt af þvi, um Eidemorku langa, Synderuar villa Siooner þeim, siña ofmiøg um þeñañ Heim, sem vysar a Veigeñ ranga.

9. Elld-Stoolpeñ þiña Orda mier, O! JEsu lyse i Heime, þegar eg Villtur velkest hier, so Vegenum alldrei gleime, edur a hæalum Hreckia-Stig, sem Hollded leggur fyrer mig, i Pvermoodsku Poku sveime.

10. Pitt liwsa Ord er Lampe vijst, og Lioos a Vege mijnum, þegar mier Byrtañ þesse bijdst, med þijdum Geislum sijnum, upplioomast Sæal og Siñed kallt, Syndaña Mirkur hversur allt, af blessudum Biartleik þijnum.

11. Undradest Foolked Fregner þær,

þær, sem Fiaar-Hyrdarar baaru, Guds Ord Maria good og skiær, geimde i Hiarta klaaru; nær sem eg þeñañ Fiaar-Siood fiñ, fagnar og leysest Hugur miñ, af Eymdaña Angre saaru.

12. Margt þo undarlegt, Saal mijn sie, fyrer Sioonum Trwariñar, Dasemder Guds ei drag i Hlie, med Dul Farvitsku þiñar, holldlegañ Skilning helld-ur gef, Hlijdniñe faungeñ utañ Ef, Drott-eñ kreffst Dyrdar siñar.

13. Siaa til þu hafer i Hiarta fest, Hiaalprædis Orded blijda, laattu þier vera i Miñe mest, Myskunsemd DRottens þijda, Riettlætis Sooleñ sañarlig, syndugra Lijking klædde sig, til Endurlausnar Lijda.

14. Gef þu, JEsu, i Geded mitt, Gi[...] uñar Liooserd biarta, O! ad eg feinge Orded þitt, iñrætt i mijnu Hiarta, so ad eg meiga um eilijf Ar, af ollum Sindum hreinn og klaar, i Lijffsens Liooma skarta! Amen.

VI. Psalmur.

Um̃ Heimreisu Hyrdaraña og þeirra Packlæte.

Ton, Kom̃ Ande Heilage, etc.

HYRDarar hielldu braatt, heim med Fægnude, sungu og hermdu haatt, hædsta Lof Gude,

2. Sem Giæsku sijna þa, sia ꝏ liet og heira. Hier Saal mijn hlijd uppꝏ, med Hugskots Eyra;

3. Fedrunum fordum Tijd, Fyrerheit skiedu, sem nu Fagnadar frijd, fram̃koma riedu.

4. Læingade leinge Piood, ad lifa næde, Tijdinden̄ Glede good, og Guds Hialp ræde.

5. Eins Kongar og Spaa-Men̄, ætludu mundu, med Augum sijnum sen̄, siaa þa Nylundu.

6. En̄ feingu ecke þo, ad siaa Christs Dagen̄,

Hageñ, af þvi Gud undañdroo, hañ Audnu Hageñ.

7. Dyrdar Raad Drottens þad, dult var Høfdingium, eñ nu openberad, aumum Smælingium.

8. Allmiog Abraham viijst, epter læingade, ad siaa mætte Son Guds Christ, og sa med Fagnade.

9. J Trwñe vænta vañ, Vissu Guds Orda, vid þad Traust villde hañ, Vonina skorda.

10. Hoogværd og Peled þijdt, þockna st Guds Hiarta, Liwflætis Bragdes blijdt, best kañ ad starta,

11. Eñ dramblatt Hiarta hañ, hatar a Jordu, og stundum straffa vañ, med Strijde hordu,

12. Af þvi ad wtvalid, Aumingiañ ... ur, og Hefdar Haasætid, hoogværans Mefur.

13. J Læging Lausnariñ, liet sig ... siña, ei vill hañs Audmyktin, Oflæte siña.

14. Raunar nu rættest frood, Ritning ...

Spaa-

Spardooma, ad Fartækum gefeñ good, Gudspiolleñ hliooma.

15. Hyrdarar hier vid þvi, hellst kañ-ast nædu, trwader Audmykt i, ad slijku gædu.

16. Gladværer greiddu a moot, Gude Packlæte, af iñra Mañs Elsku Root, og Andans Kiæte.

17. Guds Hwse geingeñ fra, giæt þess miin Saala, til Ordsens þeinktu þa, og þess Leindar Maala.

18. Hvad sem þu heyrder þar, Hiarta þitt geime, leita Guds Lofdiirdar, lastvor i Heime.

19. Ut-bijttu eirneñ þa, Ordum Guds soñum, hvorium sem heyra mæ, Hiwum og Groñum.

20. Sem añad edla Trie, i Blooma stande, andlega Averte, af sier fædande.

21 Pund Guds ei mættu Mañ, i Molldu grafa, af þvi vill allañ hañ, Abataañ hafa.

22. HErrans Ord heiter þvi, Hveite- Saad

Saad rietta, sem Guds Barna Briooste
i, best ar ad sprætta,

23. Og færa Avoxt þañ, sem alldrei
rotne, þiñe Saal þarflegañ, þacknæmañ
DRottne.

24. Uppskiera þa munt þu, þad Dijrd-
ar Lijfed, sem endar Eimder nu, og Rau-
na Kijfed.

25. Liootum Heim leiddur fra, til
Liooßens Vista, sem Gude sialfum hia,
sijdar munt gista.

26. O Gud þad untu mier, uñ Eilijfd
hliota, og medañ mædest hier, Myskunar
niota! Amen.

VII. Psalmur.

Uñ Umskurn Christi.

Ton, Tunga mijn af Hiarta Hlioode, etc.

NTTA Dogum epter þetta, Umskurn lijda skyllde Svei-
inn, og sitt Nafned odlast
rietta, epter þvi sem mælle eirn,

Eingell fordum, i þeim Ordunt,
er til Meyar bodade hreirn.

2. Hans var JESUS Nafn-
ed nyta, nefnt af þeirre Stunduñe,
þess mæ hreina Pijding lijta, þad er,
Maña Frelsare, sem Meineñ bæter, gior-
a giæter, Guds Utvalldra a Jorduñe.

3. Eg vil Saal mijn, Umskurn sæ-
ra, yfervega Lausnarans, og mæla uñ
heñar Merking klæra, medur Lærdoom
Sañleikans, iñre Krapta, i mier skapta,
... blessud Nadeñ hans.

4. Allt var Holld af Bloode bored,
anvænt, spiallad, einkisverdt, i Illsku For
...od O-umskored, Orded Guds þad sijn-
...r bert, med Vondsku Hootum, Lifnad
...ootum, Logmaal broted hafde þvert.

... Þessa Bolvan hiijsna stræanga, bar
... dum JEsus miñ, þegar Pijnu Prau
... ...nga, bolde af Gude Forlaatiñ, og þad
... ..., ort med Sañe, undergeckst i þetta
...

6. Hans var Saal og Hollded bæde,
hrein-

hreint af Lijtum, fleckad sijdst, eñ mijns er Edlis saurugt Sæde, Syndum þaked, bolvad viịst, nema eg hlivote og nyrrar niote, Naadar Guds fyrer JEsum Christ.

7. Hañ wt sijnu hellte Bloode, hier med Umſkurn Lijkamans, so i þvi mætte eg frijdu Floode, faaga Bustad Hiarta-Nañs, og Forhwd Lasta, fraa mier kasta, sem fleckar Skrwdañ ſiñra Mañs.

8. O-Umſkored hef eg Hiarta, Hurum raanga geime þar, og Lijkamans alla Parta, sem æfa kuña Syndernar, JEsu mæte, gief eg giæte, greidt miñ Hag til Betrunar.

9. Hvor sem Umſkurn hliota naade, hañ var ſkylldur Logmaalid, upp ad fylla allt aa Laade, sem wtkrafde Guds Riettlætid, og saa Vande, Omælande, Ognar Straffed lagde vid.

10. Ertu komiñ upp ad fylla, allt Logmaalid, JEsu miñ, og hañ bera Anguurs Kvilla, sem aatte ad lijda Syndariñ, vafiñ Meinum, i þier einum, Endurlausn og

Hiaalp eg finn.

11. Sitt Riettlætis klaara Klæde, Christur hefur þier, Saal mijn, lient, umm ſkorenn og Skijrdur bæde, Skrifteñ þetta fær oſs kient, ſo giæfe ad ſkilia, Guddooms Villa, umm gamla og nya Teſtament.

12. Adams gamla Edled rotna, ætte ad merkiâ Forhwdiñ, ſem i oſs giører daarleg drottna, med diarfañ Vondſku Krapteñ ſiñ, Holldſins blinda, Saureñ Synda, ſignud hreinſar Vatns-Laugiñ.

13. Pa Moyſes Guds Madureñ hreine, munde ei Bodord Umſkurnar, Zippora hañs Son med Steine, ſiaalf obedeñ ſkioott umſkar, og Mañ ſiñ bliida, Brwdureñ þijda, Blood-Brudguma nefnde þar.

14. Lætur Drotteñ Løgmaals Steina, Laſta Forhwd ſniida af, eñ JEſu miwkuſt Millden eina, Miñing heñar diupt i Haf, nidurſleiger, ſiñſt hun eige, Forþienuſtañ hañs þad gaf.

15. Blood-Brwdgumiñ ertu ædſtur, ord eñ, JEſu, Chriſtniñar, þiñar Naadar Geiſl-

eñ glæstur, gefe mier Liooſed Peckingar, ſo Veg þiñ rate, eñ vondum glate, Verkum gomlu Forhwdar, Amen.

VIII. Psalmur

Uñ Nafned, JEsus.

Ton, Konung David ſem kieñde, etc.

MJJN Saala merk eñ fremur, mætaſt Nafn Lauſnarans, hvar af øll Huggun kiemur, hrelldum Mañe til ſañs, miñſtu Myſkunar hañs, Frelſare fws hañ heiter, Frelſun Guds Bornum veiter, frá Eimdum Andar-Bañs.

2. Hugſvolun, Heilſa, Liifed, Hiaalp og Endurlauſn fry, neinur burt Nauda Kyfed, nefneſt hañ JESUS þvi, ræder ſo Ritning uy, JESUS at Jordu borueñ, JESUS færdur, uñſkoreñ, JESUS allt øllum i.

3. Nær ſem eg næe ad ræda, uñ Nafned Skyrnar mitt, Ondu vill Angred mæ-

da, Athæfe þecker sitt, þvi rofed hef eg hitt, sem Gude heited hafde, hvort þo Skyrnenñ wtkrafde, gef mier þad Christe kvitt.

4. Nær sem eg naae ad tala, um̃ Nafned JESU, þitt, Onduñe Ord Guds svala, upplioomast Hiarta mitt, af þvi eg hreppe hitt, sem Gud mier heited hafde, hvors þo Skylldañ ei krafde, allt gefur Christur kvitt.

5. Alldrei hier einusiñe, uppbyria, Saal miin þu, Verk þitt ute eda iñe, athuga þetta nu, nema i Nafne JESU, um̃ Adstod adur bidier, vid Ord Guds Truna stydier, bregdest ei Breitne su.

6. A Kvolldeñ, miñst þess, Madur, maattu ei sofna fyr, ei helldur uppvaknadur, utgaanga um̃ Hussins Dyr, adur eñ andvarpir, til Guds med Orde einu, i JESU Nafne hreinu, eg bid þar ad giætir.

7. Lijkamañ so ei sedier, ad Saaleñ hung rud sie, nie Hollded giaalijst gledier, med glislegu Sælgiæte, J JESU Naadar-Nafne, þier epter Þorfum nyter, þad sem Drott-

Drottēn utbyter, af sijnu Orlæte.

8. Athugaverdt er añad, i þijns Lijfernis Sid, þier er berlega bañad, ad bruka JESU Nafnid, Hiegooma-Hialed vid, ad Parfleysu sijdst skallt sveria, þo satt Maal hafer ad veria, þad sie þiñ Maate og Mid.

9. Vetijd kañ illa skarta, a Tungu og Vorum þier, Nafned Svikarans svarta, slijkt Christnum fordast ber, Bloot illt og Bolved hier, blijdre Guds Blessan sneider, med Bolvan Saalu deider, og Afellis aflar sier.

10. Nær sem mig Kvelling kremur, Kross edur Angurs Prat, JESU Christi mier kemur, kiært Nafn i Huga þa, mig Gud þar miñtu a, til hañs Mysküñar mæne, mæddur taarast, graat-bæne, Traust hef eg allt þar a.

11. Midt a Medlætis Stundu, Mootgangur þegar dvijn, Jeg bid þig Jafnañ mundu, JESU Nafn, Saala mijn: set fyrer Siooner þijn, Guds Son i Faa-

tækt fæddañ, faanytum Reifum, [illegible] dañ, Hormung hladeñ og Pijn.

12. Pitt Hiartans Andvarp eina, med Audmykt framflytieft, akalla, ofka og kveina, i JESU Nafne beft, þefs betur bænheirest, Soneñ fyrst Gud þier gefur, gefed med honum hefur, allt sem aaliggur meft.

13. Jeg bid i JESU Nafne, jaatande Synda Pijn, gef þu eg Glæpum hafne, Gud miñ, eg leita þijn, nær fallvallt Fiored dvijn, i JESU Nafne nauda, nær og hugga marg-þiaada, af Sorgum Saalu mijn! Amen.

IX. Psalmur.

Uñ Reysu Vitringaña til JErusalem, og Spurning Herodis til Kieñemañaña.

Ton, Fader vor sem a Himnum ert, etc.

I Bethlehm þa boreñ var, blijdur JEsus, og dvalde þar, Vitringar komu ur austur

ꝏtt, i Jerusalem furdu braatt, epterspurdu, hvar er nu saa, unge Konungur Jwdum hiaa?

2. Eina Stiornu i Austur Heim, sem eignud verdur Konge heim, siaalfer berlega saaum vier, sijdan reysande komum hier, han ad tilbidia hreinan nu, med helgre Bæn og riettre Trw.

3. Siaa hvad dijrdlegur DRotten er, po dyliest under Faatækt hier, Foolkenu boda Fæding hans, fogur Himin-Tungl vijst til sans, sijnum Skapara so sem bar, Sæmd og Lotningu veittu par.

4. Peink um mijn Saal, ad Son Guds er, su sana Jacobs Stiarna hier, hvors Valld og Haatign, Veglegar, vegsama Morgun Stiornurnar, hans Dijrdar Auglit Himnum a, Heilager Einglar jafnan siaa,

5. Heidina Mana Hiortum i, hans Naadar Bykla lijste pvi, ur fiarlægum

Londum ferdast viist, swser ad lijta JEsum Christ, honum gudlegañ Heidur tiaa, Heilagur Ande frædde þa.

6. A Dogum þeim sem Davids Son, dijrdlegur rijkte Salomon, wr Arabia vitia vañ, vegleg DRottning ad skoda hañ, haaleita Speke hlijdde a, hoogvær priisade Sælu þa.

7. Davids Son JEsus þegar þar, af þijdre Jomfrw fæddur var, wr Austurvege a hañs Fund, audmiuker komu nu sama Mund, Heims Spekingar ad heyra og siaa, hulda Guddoomsins Vitsku þa.

8. Herodes vard þa heyrde þad, hræddur, og Foolked allt i Stad, Keñedoom samañ safna ried, so og Skriftlærdum ollum med; spurde, hvar skyllde fædast fws, Frelsareñ Maña sæll JEsus?

9. Eñ þeir svorudu aller þar, i Davids Borg, þvi skrifad var,

Bethlehem Juda bigd ertu, Borg-
unum aungvum miñe nu, af þier
mun fædast frægur vel, Foringeñ
yfer Jsrael.

10. Jllur Herodes ottast vañ, af þvi
hañ meinte Frelsarañ, Jardneskañ Kong-
doom kuña ad fa, so kollsteipast yrde
Volldum fra, Spaadoomaña ei giætte
greidt, gat sig sialfañ i Villu leidt.

11. Eñ med þvi JEsus ei var þa, op-
enberadur Jordu a, til þess hañ Heim-
sens Tignar Skart, iecke a sig og Skraut
oþarft, forgefens Hrædslu Hiarta i,
Herodes Kongur feck af þvi.

12. Pitt var ei Rijke af þessum Heim,
þu gyrntest ecke Veralldar Seim, sæte
JEsu, eñ sagder þo, sakfelldur fyrer Pi-
lato, Ad þu Konungur værer vijst, þo
Virding af þvi hliter sijdst.

13. Pad sem Herodem hrella vañ,
huggar mig aumañ GlæpaMañ, þvi Son
Guds er miñ Kongur kiær, komeñ af

Meyu hreirn og ſkiær, ohrædduꝛ i þier nijt eg nu, Nadar og Frelſis miñ JEſu.

14. Andlegrar Stiettar alla ſeñ, adſpyr Herodes forviteñ, hvørneñ Skrifternar hliode þar, uṁ Hijngad-Komu Guds Sonar, ſo vita feinge vijſt til ſañs, Viſſu uṁ Fæding Lauſnarans,

15. Jllſka og Flærd þar under bioo, athuga ſkalltu Saal mijn þo, Ordſens Pienarar eru hier, til Uppfrædingar ſetter þier, Hiartans Einlægne haf þa vid, hatadu Laus og Svikrædid.

16. Nær þijn Skinſemd ei ſkilur eñ, Skriftlærda DRottens Kieñemeñ, Ordſins Pijdingu epter ſpyr, ſo opnaſt meige Lærdar Dyr, Lykill Vitſku þeim liedur, ſlika þeir giarnañ upp fyrer þier.

17. Hitt er og lijka hroopleg Synd, Hreckiafulla Svika Mind, med Fæavit Skyne fegrar þu, og falſar Chriſti Troona nu, ſiælfur Skapareñ ſier og ſer, ſoddañ Vondſku i Hiarta Reit.

18. Uñ þu mier fyrer utañ Prett, Ord þijn

þijn JEsu ad grunda riett, Astgiös Verkan Anda þijns, uppfræde Skiln. Hiarta mijns: Hvad sem Lijfs-And Hræring ber, heidre þitt Nafn um Eilijf. er! AMEN.

X. Psalmur.

Um̃ Falsrad Herodis vid Vitringana.

Ton, Nu bid eg Gud þu nader mig, etc.

HErodes fullur Hræsne ... heimuglega nam̃ kalla ... Vitringana og villde ... vita nær Stiarnañ hefde sieft, Bethlehem þeim vijsa vañ, vid hafde Skilmaala þañ, fared ... spyrted fliott rad þvi, fædda ... eru Stadnum i,

2. Þier skulud segia þetta ... þegar ad Barned funded er, ...

 ...

samt ydur ørt i Stad, eg meige ko-
ma og bidia þad: Svik og Prettviise
i Briooste brañ, bolvud Øfundeñ niiste
hañ, under Hilmingu Audmyktar, Ulfur
glepsande foolgeñ var.

3. Underferle og Illsku Pel, alldrei
kañ Gude þocknast vel, fyrer hañs Sioon-
um siist er leint, Svikræde Mañs og Ged
ohreint, Joab Hreckviise i Hiarta bar,
hulda med Skyne Vinsemdar, snøggleg-
añ Bana beid af þvi, blindadur Abner
Trigdum i.

4. Hreint vill DRotteñ þitt Hiarta
sie, honum þioonande i Elskuñe, þu skallt
og vita ad hatar hañ, Hræsne og Flærd
vid Naungañ, illa lucktande ertu þa, ef
Siinum Verum geimer æ, Hunanged
sætt, eñ iñra er, Eytur faled i Briooste
hier.

5. Jessabel DRottning Dygda sna-
ud, diarflega Nabot svipte Aud, Judas
forried med Kosse Christ, kañade Joseph
Svikalist, Mardochæum vill heingia
hallt,

haatt, Hamans Vielræde og Geded Flaatt, Snøruna siaalfur hrepte hañ, hender þad tijdum Prettvijsañ.

6. Saa sem Naaunga sijnum ill, Svik og Flaarœde brugga vill, Saalu viliande setur hñ, i Svika Noot og Kvala Bañ, hreckvijsra stundum Boge brast, þa bwed var ad speña fast, margur steindaudur dettur hier, i Dijke sem ødrum grafed er.

7. Hafe nu frijdur Frelsariñ, med False vered umsetiñ, i hvørs Muñe ad Illsku Hoot, alldrei funduſt nie Svikeñ lioot, skyllder þu Saal mijn þeinkia þa, þu muner flaklaust sneida hiaa, Veralldar illum Viela Sid, sem vijs er hier a alla hlid?

8. Kaleikur sa sem saup hañ hier, sett ur verdur og tijdum þier, undañskora sig eingeñ kañ, Adrÿckiu Skamt ad hreppa hañ; margur øvørum verdur þvi, vejddur Svikaña Nete i, optlega froomur falla hlaut, falsadur diupt i Pretta Laut.

9. J einum Muñe Twngur twær, Taaled einføllldum smijda þær, Lof i Ehrum

um eñ Last a Bak, fra Lucku og Giæfu margañ rak, opt verdur þeim sem huxar hatt, Hiegooma Lofed næsta flatt, villt-ur er sa sem vill med þvi, vegsamast allra Muñei.

10. Herodes villde hier sem fyrst, i Hel-iu færa JEsum Christ, frooma Vitringa hreckvijs hañ, hiegst ad leida i Vanda þañ, so þeirra einlægt Aform þar, yrde Christo til Glotunar, tvøfalldt Vondskuñar Taal-ed þvi, tvøfolldu Hiarta geimdei.

11. Raadvanda Paanka og Hiartad hreint, HErrañ gefe mier liooft og leint, varaadum Heimsins Flærdar Sid, forda mier JEsus, þess eg bid, iñrættu hiaa mier einlægañ, Elsku Pela vid sierhvørn Mañ, laat mig frañgaanga falslaust hier, so fare eg Dijrdar Vist hiaa þier! Amen.

XI. Psalmur.

Uñ Bæn og Offur Vitringaña.

Ton, Oss laat þiñ Anda styrkia, etc.

Vit-

Vitringar blijdt nær hofdu, Herodis Rædu a, i þeim Stad ecke tofdu, eñ leingra hielldu þa, sïa þu ad Stiarnañ biort og blijd, undañ þeim ganga giørde, greidde Veg Heidnum Lijd.

2. Stadar so nema nærde, næst yfer Hwse þvi, sem ædur uñ eg tiærde, iñe var Barned i, glødduft Vitringar þar vid þa, Jñgongu ecke fresta, er þeir Stiornuna sia.

3. Frelsarañ fiña giørdu, og frijda Meyu þar, fiellu flater a Jørdu, fwser til Audmyktar, tilbædu þetta Barned blijdt, Gull, Myrru, gott Reykelse, gafu i Offur nijtt.

4. Lærtu Guds Leidar Stiornu, lijsa hier, Saal mijn kiær, fra Myrkre glæpa giornu, gaunga skallt JEsu nær, Syndañafiijdu Selskapiñ, Guds Orda Byrtañ blijda, beste er Leidtogiñ.

5. Þu hefur Leid ei længa, Lausnara ad hitta þiñ, Veg mættu greidañ gænga, Guds i Musterc iñ, vit þu ad Hiarta þitt er þad, sem JEsus sialfur kiore, sier fyrer Hvijlu Stad.

6. Eñ þu skallt ad þvi hyggia ecke vill JEsus þar, hia ohreinum Ösnum liggia, eru þad saurugar, Gyrnder Holldsins og Glæpa Brek, þvilijka Illsku, Anda, wr þijnu Hiarta rek.

7. Siidst mæ Ismael erfa, Isaac frialsum med, Agar skal æburt hverfa, eins og fordum er sked; bliidur Christur og Belial, Samneyte eckert eiga, athuga þetta skal.

8. Þessu næst merkia mættu, miin Saal, hvad skylldugt er, Guds Syne andlegt ættu, Offur ad færa hier, a hreinu Alltare Hiarta-Rañs, þvi DRottñ þiggur giarnañ, Packlæte syndugs Mañs.

9. Guds Syne Foorner færdu, frooder Vitringar þar, þeirra Þijdingu lærdu, hier til Uppfrædingar, allt er skrifad, sem Ord

Ord Guds tiar, Liif og Ande þaug eru, ætijd minstu þar aa.

10. Set eg ad Gulled þijde, Guds Barna saña Trw, Mootlæte margt þo lijde, misser ei Krapteñ sw, eins og Gulled i Ofne reint, Trweñ ad vijsu verkar, Von og Volgiæded hreint.

11. Vill mijn Trw veikiast tijdum, ve-iistu þad JEsu best, þa ad slær Angiirs Hrijdum, opt hefur stooraň Brest, eins og Horkveikur haulfslokiñ, ei laat þo wt af deya, Endurlausnare miñ.

12. Myrruñar Merking gefur, Mootkast og Andstreimid, beiskañ Smeck heilnæm hefur, Hollded tregast þar vid, illa lucktande Synda Saar, af þessu Hreinsun hliioota, Heilsuboot er þad klaar.

13. Beiskañ Bikar a Jordu, birlar mier Hormungiñ, sialfur hañ sætañ giordu, Sonur Guds JEsu miñ, auktu mier Þol og trausta Trw, þegar eg kalla og kveina, Krossþiaadum hiaalpa þu.

14. Reikelse hreint ma heita, Hiartanleg

leg Bænagiørd, hun megnar hætt ad leita i Hæderna upp fra Jørd., i gegnum Skyeñ ſier þreinger þa, i Naad og Giæſku Gede, Gud hana lijtur aa.

15. Hun er Jlmur æagiætur, eilijfum DRottne kiær, og reindar Reikur ſætur, ſem riett til Himins nær, daglega heñe offra ætt, Sçal mijn af Pele þijdu, þeſſu ei gleima mætt.

16. Soddañ Fiærſioodu friida, fræmbera ſkalltu hier, fyrer Lauſnarañ Lijda, lætur hañ þocknaſt ſier, þetta andlega Forna Fe, er þu munt aptur ſijdañ, uppſkera i Dijrdeñe.

17. Avijſun eina feingu, i Draumne Vitringar, añañ Veg a buet geingu, aptur til Heimferdar, Herodes ei þad vita vañ; hañs Naad ad ungyu urdu, opt ſo til bera kañ.

18. Vielræde vondra Maña, verdur til Skaña tijdt, þad ſem Guds Bodord aña, bleſſaſt illgiørnum lijtt, þvi DRottens Valld og riettvijſt Naad, Slægd

hins

þins hreckviisa hindrar, hreinlindum veit-
er Naad.

19. Af Hiartans Pele þijdu, þier vil eg
hvørt eitt siñ, med Elsku og Astar Blijdu,
offra Lausnare miñ, Saal og Lijkama so
sem ber, þig bid til þacka taka, þañ litla
Skeink af mier! Amen.

XII. Psalmur.

Umñ Hreinsun Mariu.

Tou, Til þijn H. Herra Gud, etc.

Hier næst, þa Dagar Hreinsunar, heñar uppfyllast nadu, epter Løgmaale Mosis þar, Mey og Joseph þess gaadu, til Jerusalem høfdu hañ, at Hendur sela nyfæddañ, Drottne sem Skrift er skraadu.

2. Allt þad Kallkyns, sem utgeck fyrst, af Lijfe Mædra siña, hædstum Drottne var helgad vijst,

þier

hier um̄ Løgmaal ried iña, tvær skylldu offrast til þess þar, Turtil-Dufur, sem skipad var, edur Par añad miña. .

3. JEsus heilagur fæddest fyrst, af frydre Jomfru Mariu, hvors vegna Stand mitt helgadist, hlaut eg Blessan ad nyu, Lastaña Fiotrum leystest af, Lijf nijtt Saaluñe Drotteñ gaf, med Naadar Frelse frvu.

4. Heilog Vatns-Laugeñ hreinsa ried, holldlega Fæding mijna, nyfæddum iñra Mañe med, mæta Naad giorde sijna, Kraptur þess rauda Christi Bloods, kom miñe Saalu þa til goods, bæst kañ þad Skart ad skyna.

5. Barna Mædurnar mættu ei fyrr, Musteris Gaungu bruka, hvor skyllde sitia heima kyrr, og Hreßing odlast miuka; Saalfur Gud Drotteñ setia ried, Sængur Kviñum þad Takmarked, nær Offur-aattu ad luka.

6. Þær um̄ tilteked Tijma Skeid, tel-

iast

last ohreinar aattu, aaminũtu Logmaals Ordeñ greid, Edlis Saurgunar Haattu, fyrer Gude þo voru viijst, velþockadar, og braust þad sijdst; Saal mijn þad merkia maattu.

7. Evu var fordum aavijsad, epter sitt Falled skiæda, sijn skyllde Born (og satt er þad) med Soott og Harme fæda, Athæfis heñar allt þar fraa, adrar giallda, sem Von er aa; Helg var su Herrans Ræda.

8. Aptur Maria frijdañ fañ, Fognud andlegra Glæda, Eingell bar heñe Bodskap þañ, Barn eitt skyllde hun fæda, Afkvæmis heñar allt þar fraa, adrar niooto, sem Von er aa; good er su Glede Ræda.

9. Til Breñe-Foornar Ung-Lamb eitt, aattu þær frañ ad bera, ein Dufa so sem sagt var greidt, Synd-Offur skyllde vera, eñ ef Lambed var ecke ad faa, añar Dufu-Ungeñ brendest þa, Logmaals Ord lioost þad giora.

10. Mariu Þorf var ecke aa, Offur Hreinsunar giallda, af þvi ad heñar Son

var

var ſa, Son Guds um̃ Allder Allda, ſem til Hreinſunar holldlegs Mañs, hellte ut Bloode Lijkamans, þa hañ leid Kroſſeñ kallda.

11. Eñ til þeſſ Logmaal uppfylleſt, epter Logmaale ſkiede, Helgrar Mariu, Hreinſun beſt, af Hiartans Elſku Gede, ſoddañ Velgiornings miñteſt med, ſem Myſkun Drottins veita ried, i ædſtu Andans Glede.

12. Foornar Lamb giordeſt Frelſariñ, fyrer oſſ Dauda ſeka, afþvode Synda Saurindiñ, ſette ut Borgun freka, þegar hañ ſælum Sigre med, Satans dempade Ofrijked, ſem vora Saal villde ſieka.

13. Hugleid þu Dæmeñ Digda frood, dagleg a Saal mijn kiæra, Borneñ eru Guds Gaafañ good, g tt ſkalltu honum færa, Offur, fyrer þitt Afkvæmed, er þad Packlæte og Lofgiord med, gofga hañs Giæſku ſkiæra.

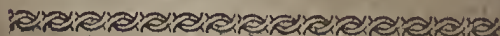
14. Barn þitt til JEſum berdu hier, Bleſſun ſo hreppa meige, hañ vill ei añad

þiggia

þiggia af þier, þetta laat bregdast eige, þad sem Gud sialfur gaf þier nu, gefa skallt honum aptur þu, af Hiarta og hrørium Dege.

15. Legg þu a JEsu blessud Briost, Barn þitt i Æsku siñe, Sañleik Guds Orda laat þvi liost, lijda alldrei ur miñe, heilnæma mun þad hreppa þa, Hamingiu og Farsæld Jordu a, eñ allt gott i Eilijfdiñe.

16. O JEsu Guddooms Giæskañ tru, giæt ad Andvarpe mijnu, bid eg Grætande, Born mijn þu, berer i Hiarta þijnu; liostañ so fordest Lasta Keñ, til Lijffins sijdañ færest heim, frá Daudans dapre Pijnu! Amen.

XIII. Psalmur.

Uñ hiñ gudhrædda Simeonem.

Ton, JEsu Christe þig kalla eg a, etc.

Sia þu i Jerusalem var, Simeon gamall Madur, gudhræddur, lifde þesse þar, Pioon DRottens riettskickadur, epter Jsraels Huggun hañ, hvørn Dag so vænta naade, og giørla gaade, þess sem Gud Heime heita vañ, og heiløg Ritning uñ spaade.

2. Af Anda Guds var andsvarad, ei skyllde Daudañ kaña, fyrr eñ med Sioonum sæe þad, sæta Hiaalprædid Maña, Avijsun feck i Anda þar, iñ i Musterid gaanga, og Fegnud faanga, hvar JEsu frijder Forelldrar, frømdu Bænagiørd laanga.

3. O! hvørsu Gude gedfellt er, gott og loflegt Sidferde, i Herrans Otta hegda sier., Helgur Simeon giørde, Pólenmoodur so þreya vañ, þar til hañ feck ad

lijta, þa Naad Guds nyta, sem i Christo af
Hædum hañ, Heiminum ut ried bijta.

4. Hiarta riettchristins heita mæ,
Heilags Anda Bwstadur, happadriugur
og sæll er sæ, sem hañ herbergiar gladur,
hvörium sem goodur Gud er med, gott
allt veitist þeim sama, med Frægd og Fra=
ma, aufstfoolgid DRottins Giæsku Ged,
geimer Saal og Lijkama.

5. Athæfid froomt og audmiukt Pel,
Umbun dyrmæta hrepper, lijtilaatum Gud
launar vel, i Læging dramblaatum slepper,
Augu Trwadra i Anda siaa, Endurlausn=
arañ sæta, og Mykun mæta, Huggun
blijda i Heime faa, a Himnum Dyrd aa=
giæta.

6. Simeon Lijffins Gotu geck, Guds
Anda Leid=Sogn fitzde, med Lijkamans
Augum lijta feck, Lausnarans Sætu Mill=
de: Hvorn Dag Saala mijn hlotnast hier,
HErrans Auglit ad skoda, sem blessud
boda, Ord Guds Trwudum ollum hier,
til eilijfs Lijfs þau stoda.

7. Ei kan eg Hollḋsins Augum med, Asioonu Mottins lijta, fær þo i Trwñe Saal mijn sied, hañs Sonar Giæsku nyta, þesse dijrmætust Saalar Sioon, sorgande gledur Hiarta, med Byrtu biarta, i Augsyn Mottins er mijn Boon, eg mætte fagurt skarta.

8. A mijnum Trwar Ormum hier, eg vil þig JEsu bera, breid þu þiñ Fadm at moote mier, mun eg þa hoolpeñ vera, uñ mier ad siaa i Anda þig, ardur eñ dey eg hiedañ, og mest a medañ, þar til uñ Ariñ eilijflig, med Augum sæ þig siedañ.

9. Sælañ maa kalla Simeon, þat Son Guds lijta naade, haꝛ alldradur med Holldsins Sioon, hvar epter leinge þraade, Riettlattur, JEsu Riettlætid, reiknade i mesta Gillde, og vijst sier villde, i helgre Trw þar hallda vid, hreinum Guds Ordum filgde.

10. Miklu sællre maa seigia þat, Saal mijn, þess skalltu giæta, sem med Augunum ecke siaa, eñ Guds Hiaalprædid mæ-

ta.

ta, med Trwar Hende taka ad sier; treist-ande ORottne einum, af Huga hreinum, soddan Athæfe soomer og ber; soñum Christs Læresveinum.

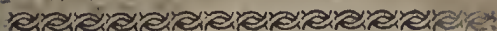
11. Þegar Stephanus Stein-kast vid; stødugur gaf upp Anda, sa hañ Gude at hægre Hlid, HErrañ vorn JEsum standa, gladvær af þeirre sælu Sioon, fignad-añ hreppte Dauda, med Trw otrauda, leid so viliugur Lijfsins Tioon, leystur fraa Sorgum Nauda.

12. Ef þu a JEsu Auga-Stad, Ønd mijn i Trwñe hefur, þoott Heled kome Hondum ad, Hrædsla þig eingeñ kiefur; ofvijdeñ mattu eflaust þa, i Gude burtu deya, og þolug þreya, Heimsins Adkast og þwnga Praa, þig lattu alldrei beigia.

13. Þegar eg Daudans Angist i, ør-magna hlijt ad kveina, Styrk þiñ JEsu i Strijde þvi, stadfastañ lat mig reina, Hiartans Augun þig horfe a, Himinniñ opeñ stande, so Lijfs a Lande, Hialp-rædis meige eg Hofnum na, hædstañ

 Gud

Gud vegsamande! Amen.

XIV. Psalmur.

Um Lof-Saung Simeonis.

Ton; Fader a Himna Hæd, etc.

Simeon Sveineñ þañ, seiger Gudspiallamañ: aa sijna Arma lagde, eirn Gud prysade og sagde:

2. Nu laattu Piooneñ þiñ, þijdaste Drotteñ miñ, hiedañ i Fride fara, frá Heimsins Glæpa Skara,

3. Af þvi ad Augum med, eg sa þitt Hiaalpræded, er þu øllum tilreidder, i Augsyn Piooda fraamleidder.

4. Lyd Heidnum lioomar þar, Lioos til Uppbyrtingar, og Guds andlegrar Hyrdar, Israels Piood til Dyrdar.

5. Saung gladur Simeon, sannreindur Drottens Pioon, fagrann Dikt Saalu sinne, set þad mijn Ond i Minne.

6. Frid-Land ad hafa hier, Heimurenn bannar mier, Mootkast og Ovilld eina, optlega hlyt ad reina.

7. Verolld maa reiknast riett, Reysu-Tiallbud o-þiett, at hana Hreggiun hrynia, Hretvidrenn yferdynia:

8. J hana aller hier, inngaanga hliootum vier, strax at ondverdum Alldre, med Eymd og Piaaning margfalldre.

9. Vor er ad vijsu laung, Vegferdar Reysann straung, aleidis oodt aun Taf-ar, asfram holldum til Grafar.

10. Hrepper þar Hvilldarstad, Hollded vort ormagnad, at medann sæt þad sefur, Saalenn vijst Fridland hefur.

11. A Himnum Hvijlld og Roo, henne vor JEsus bioo, i allskins Epterlæte, Unun og Dyrdar Kiæte.

12. Vilier þu fagra faa, Fridar-Vist Gude hiaa, Saal mijn Simeons Dæme,

ſet hier med Lærdooms Næme.

13. Fridſamañ feck hañ Deyd, fyrſt hañ truadur beid, epter Frelſarans Fun-de, fagnande þar vid unde.

14. Fridſamañ Afgaungeñ, aller hlioo-ta þeir Meñ, ſem Frid og Froomleik ſtun-da, frañ til ſijduſtu Blunda.

15. O! hvorſu ſæll er ſaa, ſem ſvikulum Heime fraa, i Fride ſær ad gaunga, friaals vid Armædu ſtraunga?

16. Mijn Saal þad merkia ber, hvad mætur Simeon tier, kallar hañ Guds Son gooda, gladt Lioos heidiña Piooda.

17. Forfedur vorer veſt, verkeñ Myrk-rañá fleſt, fromdu a fyrre Olldum, af fornum Adams Volldum;

18. Myrkra Dal diupum i, daglega geingu þvi, uñ Guds Ords blijda Byr-tu, bllndader lijted hyrdtu.

19. Myrkra Born vorum vier, villt-er raaſudum hier, dyrdkudum Stocka og Steina, ſtyggdum Skaparañ hreina.

20. Blindader Illſku i, ollu hofnud-um

um þvi, sem Gud oss sagde fordum, i sijn-
um Lögmaals Ordum.

21. Augsyn Guds aattum fraa, i yt-
stu Myrkur þa, kastast, um̃ Allder Allda,
Eimd ad lijda margfallda.

22. Edla Lioos uppran̄ þar, upplyste
Saalernar, af Guds Haatignar Hædum,
himneskum fyllte Giædum,

23. Esajas um̃ þad, aadur feck predik-
ad, i Myrkvum Stad munde skyna, med
fagra Geisla sijna,

24. Lausnaren̄ Lioos þad er, Liooma
Guddoomsins ber, Fodursins Imind ei-
na, Ord Postulans þad greina,

25. Þesse Guds Byrtan̄ blijd, byrte
upp heyden̄ Lyd, biart Lioos þvi ordner er-
um, Imind Guds, Sonar berum.

26. Ande Guds upptendrar, i oss Lioos
Huggunar, su Guddooms Giæskan̄ biar-
ta, glansar i voru Hiarta.

27. Saa Lioonie lyser mier, þa Lijkam-
ans Siooneñ þver, Myrkur Daudans
þvi þvijna, dyrfer þad Saalu mijna.

8. Lattu þa Pioonen þin, þeſſ bid eg JEſu min, Ondu ſætlega ſleppa, en Saal-ena Fognud hreppa, Amen.

XV. Pſalmur.

Um Spaadoom Simeonis ut af Chriſto.

Ton, Skaparen Stiarna Herra, etc.

OG hans Forelldrar undraſt þar, af honum þad ſem tal-ad var, Simeon bæde bleſſ-ar nu, bliidur ſagde vid Mariu Fru:

2. Sia þu ad þeſſe ſettur er, ...mum til Falls, ſem midur fer, ... til Uppreyſnar odrum ſen, Iſra-... Foolk þad reiner en.

Er han þad Teikn ſem moote ... mællt, marger ſier vid han gi-... ællt, gegnum Saal þijna Sv-... oed hier, ſærlega mun og þreing-

ia

ta sier.

4. So auglioos verde allmargra, Jüvortis Hugskot berlegat Gefdu mijn Saala Gaum aa ny, grand-varlega, ad Efne þvi.

5. Undrunarlegur øllum hañ, med Undrum fæddest Gud og Mañ, undrast Maria eirneñ þar, undarlegt Raad Guds Hartignar.

6. Eitt er þad Saal mijn, Undraverdt, yfer þvi Spaamañ klagar bert, Høfud Andlegrar Hyrningar, af Huß Byggendum forsmaad var.

7. Siaa þu ad Ritning seiger hrein, sett hefur Gud eirn fastañ Stein, til Grundvallar i Zion señ, so ad yfer hañ byggi Meñ,

8. Saal mijn ad þessu hygg þu hier, Hyrningar Steirn saa JEsus er, merk ad a hønum einum fast, Endurlausneñ skal grundvallast.

9. Eingeñ fær Grundvøll añañ lagt, eins og Postuleñ hefur sagt, helldur eñ þañ

[...]m eitt Sīñ er, uppreystur; Þetta le[...]
[...]ier.

10. O! hvorsu graatlegt er þad þar, allmarger honum steita aa, yfer hañ falla og alldrei meir, aptur komast a Fæ[...]tur þeir?

11. Oller þvi tijdum Vantrw verst, þo veite Gud hvad hañs er best, verdur ad allu einu þad, ef ogudlega er med hondlad.

12. Heimenum Soneñ sende Gud, [...] Myrkun var ei forskulldud, so þeir hañ Trwa eflaust aa, eilijfu Lijfe fylldu naa.

13. Gaafu ei Jwdar Gaum ad þvi, [...]ingu Vondskuñar Blindleik i, Hiaalp[...] [...]is steittu Hellu aa, hefur þad Falled [...]ad[...] þar

14. Veit eg ad þeirra Villañ er, til [...]runar skrifud mier; siaadu vel til [...] Saala nu, aa Syne Guds ei hneyxl[...] [...]st [...]

15. Sonur Guds JEsus settur var, [...]ndugum mier til Uppreisnar, þegar eg [...]atur fallen laa, flaarandum. Heimsins Stig

E...um aa.

16. Medal Ræningia rasa vañ, sem ...u mig Klædum fœraadañ, særdañ, lietu mig liggia þar, lœgt i Saurendum Veralldar.

17. Heimur, Dioful leñ, Holld og ... vod, helld eg være su Illsku Piood, er mine Hrosun olle frekt, alldrei gat eg þad ... þeckt,

18. Eñ Guds Son Jesus er sa... sem upp mig reysa wr Saurnum ... Liodssins Arfskipte liet mig fa, ... Maña Jordu aa.

19. Liwfaste Heimsins Lausnari... id af syndugum Mootmæliñ, þegar ... Jordu holde Pijn, og Pwnga Neyd sy... er Broteñ mijn.

20. Nætteſt Simeons Saga þ... Sverded Mariu Hiarta skar, þa alb... ugañ sorgfull sa, Son Guds Krossen... hanga aa.

21. Andlega JEsu upp mig reis, ... dar Hæſka Saalu leys, andleg... ...

giord eg skal hier, med Anda og Muñe syngia þier! Amen.

XVI. Psalmur.

Um Qvinnu Spakona.

Ton, Naatturañ øll og Edle Mañs, etc.

Spakona hiet þar Anna ein, af Asers Barna Lide, Phanuels Dotter digg og hrein, dyrdkade helga Side, hafde sio Ar, i Hiarta klaar, halldeð med Ekta-Mañe, Meydoome fraa, sem Fræðeñ tiaa, fanst opt i helgum Ranne.

2. Vetur uñ aattrædt fioora Frw, feinged hafde ad lifa, wt wr Mustere ei geck siv, uñ þad Lucas ried skrifa, Noottu sem Dag, med helgum Hag, hædstum Gude þioonande, fastade tijdt, og bad miøg blijdt,

blessud

blessud i Eckiu stande.

3. Peßse ad Stundu þaungad gieck, þackade DRottne einum, med Wijsdooms Anda vitnad feck, vel af Guds Syne hreinum, til allra þar, sem eins Hugar, epter Lauf neñe þraͤdu, med Hugar Sor, somu Borg; Saal mijn ad þeßu gaͤdu.

4. Skijrlijfed Gude gediast vel, goode Skickan kañ vallda, Herrañ allijtur Hiartans Pel, hañ vill þad endurgialda, þad Hioonaband, er heilagt Stand, sem heidarlegã er vandad; Oflecked, hreint, liooft bæde og leynt, med Losta-Gyrnd ei blandad.

5. Einmana Stand og Eckiudoom, opt faͤ Guds Born ad reina, eñ DRottens Hiaͤlpar Hondeñ froom, hugga vill þau alleina, Eckiurnar hañ, adstoda kañ, Einstædings Saudum biarga, hañs Gieñ þijd, og Bleßun blijd, breitt hefur ...

vid

vid marg ã.

6. Eckiañ swo sem i Sarepta, Sama Stad ætte fordum, Adstod hreppte af Elia, epter Guds Nadar Ordum, heñar Lijfs Biorg, um̃ Mæleñ morg, miög so lijtil þo være, dryglast so vañ, ad DRottens Mañ, dvalde þar i Hallære

7. Drotteñ rænglætum̃ hootar hardt, (sem helger Spaameñ greina) upp skule taka Eckiu Skart, einmana hroopa og kveina, Obyrmr señ, og Eckiu-Meñ, æ einum Dege verda, þad Harma Bol, og Hefndar F...ol, Hofmoodeñ kañ ad skierda.

8. Eckia þesse a Juda Jord, JEsu miög epter þræde, med Bindinde og Bænagiord, blijdañ Gud dijrka næde, skijrlijf og klaar, sijn Elle Ar, afliföe i Digdum sõñum, hæolldrud þar, P...lgiæde þar, þocknadest Gude og Moñum.

9. Audnadest heñe Æra swo, med Augum sijnum skoda, Heimsins Lausnara helgañ nu, hinum rjed Fognud boda, sem vænta

væntu þar Guds Vitiünar, vongoode[r]
laangar Tijder, ad Heime sie, þa[d]
Hialpræde, af Hædum veitt um̃ sijder.

10. Er þad Hiartanleg Offeñ mijn
Endurlausnareñ kiære, Astvina þegar Al[t]
stod dvijn, andlega Huggun fære, No[.]
þijn mier, so nææ eg hier, ad nioota G[le]d[e]
Samvista', og eignast þig, sem elskar mi[g]
um̃ Eilijfd hia þier gista! Amen.

XVII. Psalmur.

Um̃ Heimreysu Josephs og Mari[u]

Ton, Lof saung Gude Mey Maria, etc.

ÞV sem þaug hefdu allt f[...]
giort, eins og Logeñ utkr[...]
du, sneru þau bæde a[...]
ort, i Nazareth so tokdu, eñ Svei[n]
neñ þar, sem vonlegt var, vox og styrk[t]
est i Anda, med Vijsdooms Fræg[d]
Guds Naadar Nægd, nam hia hon[...]

um ad standa.

2. Ei skalltu Sæl mijn, Umsvif þijn, vtrietta i Hwsstioorniñe, fyrr eñ ad Gude Giolldeñ sijn, greider af Hende þiñe, hañs Otteñ er, til alls Goods þier, Uppshaf, Fullkomnun lijka, af Gude þa, munt þijda sæ, Farsælld Blessunar rijka.

3. Pioonustu Drottins þu skallt fyrst, tijdlega af Hende lata, aptur æ moote attu vijst, Athvarf i sierhvorn Maata, Ervide þitt, og añad hitt, sem vtkrefur Forsioon dijra, hañs Giæsku sel, Gud mun þvi vel, til goodra Nota! stijra.

4. Hafdu Gud æ fyrer Augum þier, allt kañ hañ gott ad veita, ef þu hañs Rijkis rtijd hier, æstundar fyrst ad leita, hañs blijd og hrein, blessun er ein, betre eñ Tiju Syner, i Bøle og Praa; best hialpa maa, þo bregdest aller Viner.

5. Fyrer Barnenu brijn þu fyrst, blessadañ DRottens Otta, keñ þvi ad hata Heimsins Lyst, med Holldlegum Gyrnda Pootta, sijdañ lattu, þad læra nu, loflegt Handa

Handa Ervide, so daglegs Brauds og ær legs Auds, afle med Christnum Side.

6. Pu skallt vita ad þetta tveñ, þiena riettchristnum Mañe, Þijrdkun Guds Orda og dagleg Ment, Þæmeñ trwe ec þad sañe, sw Ydiañ best, ef iñrætest, Aver Blessunar færer, alldradur þad, fær ei idad, sem ungur fyrre lærer.

7. Smeckureñ sa sem kemst i Kier kañ ei i burtu færast; Hvad ungur tam i Æsku sier, olldrudum verdur kiærast Elskañ vid Christ, skal allra fyrst, iñe i Hiarta Rootum, groodursetiast, og grund vallast, med goodum Digda Hootum.

8. JEsus i Anda vaxa vañ, med Visdooms Proska sijnum, stødug Guds Naad ried styrkia hañ, strax i Ungdoom sijnum: eins lijka skier, ef Barn þitt ber, i Briooste og Hiarta Rañe, Digdaña Sæd, Guds Giæska og Næd, gefst hinum unga Mañe.

9. Andleg Vitska Guds Otteñ er, sem ungum byriar læra, Tignar Ment

þessa

[þ]essa temdu þier, i Trwñe Barn mitt
[k]æra, Guds Kraptur haar, þijn Ung-
doms Ar, efter i Dygdum hreinum, hañ
inañ vid, med helgum Sid, hallt þier i
[a]llum Greinum.

10. Borneñ JEsu, þa læattu Lyst, læ-
[r]a af Dæme þijnu, ad helgum Dygdum
[V]erū og Vist, veite i Hiarta sijnu, Skin-
[a]nd og Raad, Skaparans Naad, skiæra
[t]o hreppa meige, i hvorium Stad, þier hall-
[d]ist ad, eñ Heimenum sæte eige! Amen.

XVIII. Psalmur.

Uñ Vitrun Josephs.

[T]on, Sa frials vid Løgmaal fæddur er, etc.

JOseph byrtest i Draume dyr,
Drottens Eingill og sagde:
Tak þig upp skiott og hall-
u hyr, hiedañ ad snøggvu Bragde,
2. Þu skallt Barned og mæta
[M]ey, med þier i burtu flytia, leid-

ge þvi fresta attu ei, til Egypta-
Lands vitia,

3. Til þess eg aptur tiaie þier,
Tijmunn skalltu þar eyda, Herodes
þvi ad hyggur sier, heilagan Svein-
enn deyda.

4. Hugleid mijn Saal, Guds nyta
Raad, med Markvæmd grunda hana, vill
hann ecke ad Vondsku Raad, veite Rie-
kattum Bana.

5. Opt hefur Drottens Ande mig,
vid illum Haaska varad, og a Hreckvijs-
um Heimsins Stig, i Hættunne Lijf mitt
sparad.

6. Enn þo Guds Ord mier aavijse, ill
... fordast i Heime, til Vareigdar i Ve-
...eingne, valla true eg mig dreime.

7. Saaleyse Holldsins gef eg T...
...giete lijtt Skylldu minnar, framleides...
...ijn Efenn aum, i Ominne Syndar...

8. Veglega Joseph Vitran hla...
... Drottens Raade, fyrer þad J...

Kr...

Fridar naut, aa framande Maña Laade,

9. Neid þu þig Saal mijn, ecke aa, Open-
beranér slijkar, vill Gud þier ecke veita ad,
siaa, Vitrañer Spaadooms rijkar.

10. Spaadooma Tijmeñ ute er, Ord
DRottens þetta saña, varast ad stofne i
Villu þier, Vysindeñ Fals-Spaamaña.

11. Draum- Spekingaña Heimsku
Hoot, Hiegooma skalltu meta, brioota þeir
Drottens Bodum moot, blyndad Saal-
ena geta.

12. Hefur Gud stoora Andstyggd aa,
illum Spaasagnar Lydum, Vegum Dr-
ottins þeir vijkia fraa, viela einfallda tijd-
um;

13. Þu maatt vita ad er þad ein, Af-
gudadyrdkun lijka, af þvi fordast aa alla
Grein, Ovitsku fremia slijka.

14. Vilia Drottins þu merkia maatt,
miog vel i helgum Fræðum, þar vid þig
hallda ætijd aatt, epter Spaamaña Ræd-
um.

15. Haalfverk er Speke Holldsins
naum,

naum, Haalfverk Vitsmuner aller; Heim
sins Skinsemd ei gef ad Gaum, giæt þijn
so ecke faller.

16. Einglaña Siooner ecke hier, ivo-
ru Hollde siaum, sijdar meir þessa Veg-
semd vier, ad Vilia Drottins faaum.

17. Myrkraña Eingill, merk þad vel,
Moñum kañ Svika leita, megnar hañ opt
med Jllsku Pel, i Eingel Lioossens sier
breita,

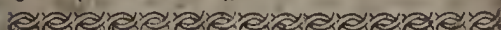
18. Samuels Kyrtle klæddur hañ,
kom ur Jordune fordum, Konungen
Saul so kvedia vañ, med kolldum Stygg-
ar Ordum.

19. Kongenum var Gud vikeñ frá,
villde ei Andsvar gefa, Drauma feck ei
Siooner sia, so fiell i Vijl og Efa.

20. Þess vegna Satans Svikeñ lioot
Saulu hañs bleckia giordu, fiell hañ so
sitt eiged Spioot, Andvana datt ad Jor-
du.

21. Forda mier Drotteñ Dio-
Slægd, og Drauma Villum leid-
Gud

Saal miñe veitty, Hugar-Hægd, me
Hiaalpræðis Krapte greidum! Amen.

XIX. Psalmur.

Uñ Reysu Josephs og Mariu
til Egyptalands.

Ton, Olldungar Juda, añars Dags, etc.

UPPstood Joseph vid Orden
tied, ad sier took Fru og Barned
med, a Naattar-Pele
þa til Saũs, med þeirra Faũs, a-
fraũ hiellt til Egyptalands.

2. Til þess Herodes Dauda doo,
dvoldu þau bæde i Egypto, Ord-
ed O Rottiñs þar uppfylltist, sem
aadur vyst, Hoseas Spaamañ haf-
de lyst.

3. Egyptalande eg hef fraa,
aastkiæraũ Son miñ kallad aa.
Vid skulum Saal m'jn, Efned eitt, ut-
maala

mæla greidt, eins og Næd Drottins fær
þad veitt.
4. Utlegdar Sokeñ at mier lær, eliijfit
Dyrdar Lande fræ, særaañ Fordæmdra
Samastad, og Sorgarbad, med Synd-
unum hafda eg forskulldad.
5. Flotta Madur eg heita hlaut, Hein-
sins ræfade Svika Braut, Egyptalands
eg Prældoom þar, og Prauter bar, yfer
mig dundu Eimdernar.
6. Vitiade JEsus milldur mijn, mædd
añ leyste af slijkre Pijn, Prældooms Hu-
sinu frelste fræ, og feck mier þa, Hiælp-
rædis Bustad Himnum æ.
7. A eg miñ Gud ad þacka þier, Præl-
Dooms Okinu af Herdum mier, kippt er
burt, eñ kvittud Ond, vid Kvijda-Bond
Frelsade mig þijn hægre Hond.
8. Son þiñ i Utlegd senda riedst, Sam
vitskañ mijn og Hiartad gledst, af þvi eg
vona Eflaust hier, ur Augsyn þier, vyser
i Utlegd alldrei mier.
9. Mier er þad fyrer miñstu þa, mig
D

þo Verolldeñ giore hriar, Utlegdar Tijmeñ eitthvort siñ, mun endast miñ, þegar upp hyriast Eilijfdiñ.

10. Israels Foolk i Egypto, vid undra þunga Koste bioo, utvalde Gud eirn mætañ Mañ, sem Muga hañ, leidde brædlega hurt þadañ.

11. Þesse var Moses hyr og hreirn, Herrans Þienare dyggur eirn, Guds Børnum veglegt Frelse feck, fyrer þeim reck, yfer um Haffsins breidañ Beck.

12. Sonur Guds, Moses añar er, med ollum riette Nafn þad ber, Prældooms Kvolum oss keipte af, og Kvittun af, þurkade riett hid rauda Haf,

13. Undañ Guds Børnum gaunga ed, gegnum Reidiñar Hafs Flooded, als skielfdu Becker hañ, þa hanvænKrossens affsupa Kaleik vañ.

14. Er nu Hafs Diuped uppþurkad, ... oss ad dreckia þad, faum vier ... farveg þar, sem Flooded var, ... Grysiu Glotunar.

15. Auglyste JEsus Elsku þa, utlægur giordest Lande fraa, strax a Omaala Alldre þar, sem auminst var, einsamall Prældooms Oked bar.

16. Eñ þu skallt Saal mijn ad þvi gáa, Egyptalands fyrst Kvolum fraa, af Gude kolluð eitt Siñ ert, utvaleñ hert, forgefens er þad ecke giort.

17. Laat þig ei aptur langa þar, fraa Lande Drottins Goodsemdar, til Kiotkatlaña og Kvalabaňs, þess Kugarans, Yferherra Egyptalands.

18. Hofdinge þessa Heims er þad, sem hafde þier bued Kvalastad; miñstu eirneñ hvad merkia hier, Kiotkatlarner, Vellysting Hollþsins vijst þad er.

19. Christur molade Hoggorms Haus, ur hordu Faungelse slapp eg laus, keipte mier Værd og Fridar Froo, fyrer mig doo, utleidde so fraa Egypto.

20. Fyrst ad eg þadañ friaals er nu, fyrer þig Drotteñ miñ JEsu, Jñgaungur Lijssins opeñ staar, mijn Onden klaar, sijne-

ae þier Lof um̃ eilijf Ar, Amen.

XX. Psalmur.

Um̃ Barna-Mord Herodis.

Ton, Allfagurt Lioos oss byrtest bratt, etc.

Egar Herodes heyrde þar, hofdu hũ gabbad Vitringar, fyllltest af Grimd og Forse ried, Fiolda Herlids utsenda ried,

2. Oll Svein-Børn Lijfe svipte þañ, sem i Bethlehem Tijma þañ, vetur voru og yngre eñ, eins um̃ nalæg Hieroden.

3. So sem hañ fordum False med, frœmum Vitringum merk-ried, um̃ Fædingar Tijma Frel-sans, fordæmanleg var Breitne hũs.

4. Andstyggelegur er med sañ, i Aug-um Drottins hvør sa Mañ, sem ad -ingia Sverded her, og saklausit Bloode

Bloode wthellter.

5. Blood hins Riettlæta hroopar hætt, Hefndena af Gude Dag og Nætt, med Ognar Bræde yfer hañ, sem æ sig Blood-Skulld safna vañ.

6. Cain hirdte ei um̃ Herrans Ord, heiptugur framde Broodur-Mord, Abels Riettlæta wthellt Blood, uppæste DRottens Hefndar Mood.

7. Nær sem þier stijgur Bræde i Brioost, bid þu DRotteñ þiñ stilla Pioost, aptra þier sialfum allra mest, Illrædid so ei framhverfest.

8. Marguri Bræde Verk þad vañ, sem villde feigeñ ogiört hañ, seirn til Reidinar siertu þvi, so þier ei steiper Vanda i.

9. Þott ad þier giöre Meñ a moot, mundu ad stilla Heiptar Root, Hefndena Gude giefa ber, gleim ei hvor DRottens Riettur er.

10. Of fliott Bræðræde ut ef brytst, opt kiemur fram̃ hvar skyllde sijdst, saklausañ alldrei erta skallt, añars verdur hæ-

ñs Gieded kallt.

11. Bloodgijrnger med Svika Sid, sitt fær ei haalfnad Lijffins Mid, Reideñ afskræmer Siñe og Saal, saarheitt upptendrar Vijtisbaal.

12. Herodes framde Vondsku Verk, var hañs Jllgyrneñ helldur sterk, saklaus Børn Lijfe svipta ried, svall af Reidiñe hreckvijst Gied.

13. Saklaus miñ JEsu, varstu vijst, Vielræde hia þier fundust sijdst, eñ þier Herodes ætlar Pijn, Ung-Borneñ lætur giallda þijn.

14. Eg veit ad þu ert eirn med sañ, Endurlausnare Gud og Mañ, fyrer þijns Ungdooms Eimd og Pijn, Ung-børneñ iaattu nioota þijn.

15. Poottest Herodes vita vel, med Valde ef liete slaa i Hel, Børneñ naalægum Attum i, ei munde JEsus sleppa frij.

16. Urdu hañs Raad ad aungvu þar, aniste Gud þad Heimskupar, Endurlausnareñ um̃ þad Skeid, a Egyptalande

sak-

saklaus beid.

17. Saa sem a Drottenn setur Traust, sæll og hoolpenn er efalaust, Herrans vardveita Hondenn kann, fraa Hættu og Slisum gudhræddann.

18. Ecke var komenn enn sw Tijd, ad hvörre JEsus fyrer Lijd, utfossa liet sitt blessad Blood, Bidlund Hiervistar yferstood.

19. Gud hefur Veige otal enn, ogudlega ad hindra Menn, öll sina Barna Höfud Haar, Herrann fær taled sijd og Aar.

20. Moote honum ei megnar par, Magt og Stirkleike Veralldar, hanns Vilia eingenn hindra kann, hvörke Eingill nie nockur Mann.

21. Eg veit ad Skepnann ecke nein, ad reyter mig nie giörer Mein, þegar ad Hialpar Hondenn þijn, hlijfer mier Gud, med Krapte sijn.

22. Abyggiu minne eg vil þvi, uppa þig varpa Trwnne i, Grædarenn JEsu Giæskuör, gefdu mier sæla Burtu For! Amen.

XXI. Psalmur.

Um̃ Sorgar Oped i Rama.

Ton, JEsus Christur a Krosse var, etc.

Fyrst hefur Kall a Hæduni
þar, Harma Raust Ops og
Kveinunar, sem Spaman
[illegible]anade, Rachel Sorg mikla i
[illegible]ne bar, Sona Missereñ þraide.

2. Huggast vill ecke i Hormum
[illegible]n, Hiartad fyllest med Angurs
Viin, af þvi hun wtgiort helldur,
nu burtu dareñ Borneñ siin, Vel
bad Sorgiñe velldur.

[illegible] Vid skulum Saal miin um̃ bad eitt,
[illegible]ur til Lærdooms heinkla greidt, hvorsu
HErrañ sete, vid siin elskuleg Born
[illegible]reitt, bæde i Sorg og Medlæte.

4. Vijst er Holldenu þient med þvi,
[illegible] bad nijtur Sorga frij, Glede og
[illegible]dra Daga, Harmkvæle rata ei vill i
[illegible] Ondeñe best bo hagá.

5. Margur þa hrepper Medlætid, Mysk-
un Drottins ei kañast vid, sem øllum
allt gott veiter, helldur med vondum Syn-
da Sid, sialfañ Gud tijdt æreiter.

6. Medlæte þegar gefur Gud, gleimer
Nꜳtturañ forblindud, Packlæte gott ad
greida, sem hiartans Elska hreintrwud,
honum æ fram̃ ad reida.

7. Ofraust Velgeingnen upptendrar,
æsyser Holld til Metnadar, so Giafarans
giæter eige, Drottins Velgiorning van-
brukar, sem vitnast æ Hefndar Dege.

8. Optlega Gud sijn Bornen̄ blijd,
bera lætur þvi Sorgar Strijd, med An-
gist, Eimd og Trega, trwüdum jafnañ
lijknar Lyd, þo lyest marga Vega.

9. Af þvi skallt, Saal mijn, þeckia þu,
þig hefur Drotteñ kiæra nu, og hijrt i Hoo-
se agar, þolgood um̃ber, med þijdre Tru,
þott kome Hrigdar Dagar.

10. Sorgade Rachel Sona Deid,
fiina klagande Angurs Neid, hun vill ei
huggast laata, ef somu hitter Harma Leid,

 hvoj-

hooflega ſkalltu græta.

11. Born og Aſtvine Gud þier gaf, giøra mæ hañ þvi ſiælfur af, ſem hon- um hinſaſt lijkar, Polenmædina helga haf, hun bæter Rauner ſlijkar.

12. So var Jobs fordum Siñe vart, þo ſitt Afkvæme og añad margt, med Sorgum miſſa næde, ſem Drottens Bar- na er til Art, allt leid i Polenmæde.

13. Ei ſkalltu þeinkia ad utgiørt ſie, um Aſtmeñe þijn þo burt deye, fra Heim- ... Viſtarveru, ſignad hreppa þeir Sæl- ... te, hiæ ſiælfum Drottne eru.

14. Von hiñs Raunglæta ute er, þæ ... ſeñ veſæl þverra fer, eñ Riettlætra i ... ſſan blijfur, Herrañ til Lijfs þa heim- ... rer, og Hormungar burtu dryfur.

15. Syrg þvi ecke þo Sañhelgum, ſie ... i burt fra Eimdunum, Drotteñ ... m Sladværd gefur, med ollum ſijnum ... um, i andlegu Skarte vefur.

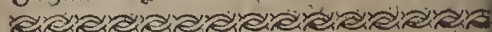
Ei hefur nockurt Auga ſied, eing- ... þad heyra ried, nie þeinkia þar

yñr

um̃ kuñe, hvilijk Vegsemd þeim verdur lied, þa vakna i Uppriſuñe.

17. Endaſt þa Hrigd og Harma Kvein, heyreſt ei Sorgar Rauſten nein, a Hæd um Himna Rañа, utvallda hender ecker mein, Ord Drottens þetta ſaña.

18. O! JEſu gef mier Glede þa, nær gaanga verd eg Heime fra, a ſijdſta Æf Kvollde, ad mætte eg ſælañ fiña og ſia Fognud i Himna Vellde! Amen.

XXII. Pſalmur.

Um̃ Dauda Herodis.

Ton, Giæſku Guds vier pryſum, etc.

NAR þa Herodes hafde Hardrꝛadur kañad Deid Eingell Guds ei vid tafde aptur um̃ ſama Skeid, i Draumi byrteſt bradt, Joſeph, og ſagde ſijd añ, Svein med þier taka ſkijdañ

og Moodur hañs eirneñ aatt.

2. J Jsraels Land skallt lei[illegible] Lydnum Egyptska fraa, hiedañ til Heliar Reita, horfeñ er Ovin saa, sem epter sækia vañ, Lijfenu Svein ad svipta, svo giørde Drotteñ typ-ka, argañ Jllrædis Mañ:

3. Saal mijn hier merkia maattu, Makt Guds og Riettlæte, er hañ aa imsa Haattu, auglioosa lætur skie, med hordum Heindar Sid, aa þeim sem illa breita, og epter Straffenu leita, eñ kañast ei Verk-in vid.

4. Dauda Herodes hreppte, herfeleg-a uñ sijd, Rijkesins Raadum sleppte, [illegible] Romverskum feck af Lyd, aadur til [illegible]ndæmis, eñ stivornade allt of illa, opt [illegible]rde Fridnum spilla, med Hreckvyse [illegible]ardsiñis.

5. Drottiñs Ovinum øllum, eins lijs-[illegible] gaanga kañ, Olückuñar Afføllum, [illegible]er þa steiper hañ, þegar þeir þeinkia sij-dst,

dst, eñ Gudhrædder Glede hlioota, good-
rar Umbunar nioota, til Hugggunar
Hrigdeñ snijst.

6. Ef þier er illt i Siñe, athugaverdt er
þad, Hefnd DRottens hafdu i Miñe,
huxande uñ kvala-stad, hvar þu mættir
ætt, Laun fyrer liota Hrecke, lættu þig
villa ecke, svikulañ Satans Mætt.

7. Fyse þig gott ad giora, Gude til
Þægdar nu, læt þier Uppvakning vera,
Verdlaun sem hrepper þu, af DRottins
dyrre Nææd, sem Kauped goodum greider,
og Gudhræddra Sorgum eyder, þaug bid
eg ræker Nææd.

8. Allar Athafner þijnar, aulijtur Gud
og sier, hardar Hootaner sijnar, hrijna
lætur æ þier, ef þu hañs Giæsku Ged
misbrwkar vijsvitande, med vondu Sin-
na Stande, þad hefur þrææallt stad

9. Poott ad Guds Poleñmæd.. bi..
ine uñ Stund og Tijd, seirna hans ..eñ.
ur Bræde, ef Boot finst ei hia Lijd, miin
Sal þad mundu riett, Avoxt ef ..ugvañ

 gefur.

gefur, Oxena DRottenñ hefur, til Roota Trienu sett.

10. Eikeñ sem a sier hafde, ei nema Blodeñ toom, þa Frelsareñ Fædu krafde, feck þañ Riettlætis Doom, alldrei skal Avoxtur, ut af þier optar spretta, epter hañs Taled þetta, vard hun visnud og þurr.

11. Hætt er vid margar meige, miñ Drotteñ, Eikur sioa, er a Uppskieru Deige, Urskurdeñ sama faa, af þvi ad ossein var, Ydrun og Uñboot saña, eñ Ydkun sijselld Glæpaña, allt til Endalyktar.

12. Eins og þa Oxeñ sniidur, Eikur og Skogar-Tre, Hefnd DRottens hardt ad rijdur, þeim sem frekstade, Lijfernis Lagfæring, þa eirn Gud epter þetta, med Ogn og Reide þietta, sijdasta setur Pijng.

13. Margur vill lifa leinge, vid Lyster Veralldar, og þott hañ frekan feinge, Frest sem Ninivitar, alldrei samt ydrast vañ, þaangad til dapur Daude, droo hañ Heimsins fra Aude, nær þvi sem naudugañ.

14. Vel þo i fyrstu Falle, fyrer þeim illgiørnu,

illgiörnu, eingeñ þad Audnu kalle, þvi
opt ad Hendingu, yfer þa Ogiæfañ, snögg-
lega i Hafte hrapar, og hreckviijsum Alldur
skapar, hender þad margañ Mañ.

15. Vallt er, mijn Saal, ad ,ofa,
Syndum og Uggleyse, hvilijkañ Daudans
Dofa, Diefulsins Hreckvisse, setur i
Siñis Reit, hia þeim, sem þecker hreina,
Pioonustu DRottins eina, giörer þo verr
eñ veit.

16. Saa lifer best i Blooma, sem bijst
vid aar og sijd, hreckviijsum Heims O-
oma, hafna, so Daudans Tijd, ovoru
ecke hañ, griipe i giördum Syndum, e
Galeñskap Holldsins blindum, Saal
haf Setning þañ.

17. Gief nüer liufe Lausnare, ad lij
sparlega hier, so burt i Fride fare, nær
Fiöred loksins þver, Guds Barna Gr
ida-Stad, Ond miñe untu ad fiña, inneid
til Bigda þiña, Amen, mijn Osk er þad
A M E N.

XXIII. Psalmur.

Uñ Heimreysu Josephs ur Egyptalande.

Ton, Lof-Saung Gude Mey Maria, etc.

JOseph took med sier Barned braudt, og Brudur dygdagiarna, heimleidis aptur hiellt i Att, til Hierads Israels Barna, þær Fregner hañ, heirde med sañ, ad Herodis Arfe riettur, Archelaus, aa Illsku fus, yfer Juda var settur.

2. Þess vegna ecke þorde hañ, þangad Hælis ad leita, Drotteñ hønum i Draume vañ, dyra Raadstofun veita, snere þvi ort, epter þad giort, i Galilea Sveiter, sier feck med Hrad, þañ sama stad, sem ad Nazareth heiter,

3. Þañeñ

3. Þaðan fram kom hin forna Spaa, sem finst i helgum greinum, Nazaræus han̄ Nefnast a, Nu i Man̄ doome hreinum, Heilogum þo, honum i bioo, hæleitur Guddooms Kraptur, þvi skal mijn Saal, Þankeñ og Maal, ti þessa hverfa aptur.

4. Nazaræus Guds Son er sa, san̄ ur Herra og Drotteñ, bloomlegur Kvist ur kallast maa, af Kyne Jesse sprotteñ, ber Avoxt hrein, su blessud Grein, betre eñ Alldiñ-Vidur, Hunang draup af, hei Hiaalpar Staf, Huggun og Andar Frid ur.

5. Adur Gud Lyd siñ Israel, af Egypto kallande, plantade han̄ sem Vin Trie vel, vænu Canaans Lande: eins Je sus hier, heim aptur fer: (Hoseas þar sagde): Þad Vijn-Tred mætt, sem S fær bætt, og Blessan ofs til lagde.

6 Þu hefur, Saal mijn, þessu Tre, ... eñ med Skyrnar Bade, iñplantast ... i Elskuñe, eirn Gud so tilskickade, þ... veg- ...

na nu, nefnast attu, Nazaræus med Soo-
ma, Averte ber, audsyn a hier, andlegañ
Digda Blooma.

7. Ef ad Kvistureñ aungvañ ber, A-
vöxt med Grooda fliootum, verdur hañ
skiott, sem vonlegt er, Vidar hoggveñ fra
Rootum, i Ellde þa, uppbreñast ma, eing-
eñ Boot fiñst vid slijku, Guds Hiaalpræd-
id, mier varne vid, Voda Straffe þvilijku!

8. Pu skalltog vita ad þirmt var fyrst, þe-
im natturlegu Kvistum, þegar Judar med
Vondsku vist, villter fordæmdu Christ-
um, Hardlega þa, Hefndeñ fiell a, Heid-
ner Lyder þad giordu, rupludu Torg, eñ
breida Borg, brutu nidur ad Jordu.

9. Ei kañ hid rotna Alldin-Tre, Avoxt
goodañ ad færa, siertu daudur i Syndiñe,
syrst mattu Gude tæra, Frum-Grooda
þeim, og friidum Seim, sem fagrer Kvister
bera, groodurlaus Eik, gomul og veik,
gagnlaus hlijtur ad vera.

10. Eins bid eg DRotteñ af þier nu,
med Audmykt vesæll Madur, gef ad eg sie

i sañre

i fañre Tru, siœlfum þier iñplantadur, og bere klaar, um Efe Ar, Avexte Gudrækniñar, þar til med Prijs, mier veitast viis, Verdlauniñ Truariñar! Amen.

XXIV. Psalmur.

Uñ aarlega Reysu Forelldraña JEsu til Jerusalem.

Ton, Fader vor sem œ Himnum, etc.

ARlega Joseph Meyu med, til Mustereſins ganga ried, þegar ad Paaska Hatijd hrein, halldeñ var epter Laga-Grein: Guds Dyrdar jafnañ giættu mest, giördu hvad honum þocknadest.

2. A settum Tijma til so bar, toolf Ara þegar JEsus var, Helga Dags Gaungu hoofu þa, Heimili sijnu burtu fra, til Jerusalem ... añ veg, var þad Sidvenia hatijdleg.

3. Mijn Saala, þar um̃ þeinkium vid, þegar Gyd utgaf Logmaalid, um̃ Sabbats Dag og Helge-Hælld, hvørd aaliktade han̄ Sekta-Giolld, sem koma aattu yfer þa, er Orde Guds sier kasta fraa.

4. Saa sem er Herra Hvijlldar-Dags, hefur þier lient til Vin̄ulags, sex Viku-Daga vyrka hier, en̄ vallde eirn til Dyrdar sier, þen̄an vanhelga ecke aatt, an̄ars mæter þu Hefndum braadt.

5. Haatijdis-Daga ræktu riett, sem Raads-Men̄ Christnin̄ar hafa sett, Drotten̄ utheimter af þier þa, Astar-Ged sitt ad min̄aft aa, laattu þvi ecke liggia i Hlie, Lofgiord, Packlæte og Gudrækne.

6. Gledeleg Joola Haatijd hier, Herrans Fædingu kun̄giorer, er þvi skylldugt ad offrer þu, andlegre Lofgiord, Saal mijn, nu, fyrer Giæskun̄ar Goodsemd þa, Guds Sonur Man̄doom took sig aa,

7. On̄ur Stoor-Haatijd er su vijst, sem uppriſen̄ bodar JEsum Christ, Sigur-Hofdingia Son̄um þa, Sigur-Hroos

andlegt fæda maa, vañ hañ Diøful og Vijtis Neid, Valldinu svipte bitrañ Deid

8. Mundu og Hœtijd þridiu þa, þegar Guds Sonur Himnum fraa, heilagañ Anda sende siñ, Sañtruadra i Hiortuñ iñ, stærstu Hœtijder þessar þriaar, þier ber ad hallda sierhvort Ar.

9. Adrar smærre sem aarlega, iñfalla medal Christiña, med jøfnum Heidre akta aatt, andlega i Drottne gior þier kaatt, Orde Guds hlijd, og heyr þu vel, helga Sidveniu þetta tel.

10. Miñstu aa David Drottins Mañ, daglega þar vid gladdest hañ, ad mega gaanga Guds i Hus, giørande Packar digdasus. Allt eins þu lijka siñud sierr Saal mijn, og þessa miñug vert.

11. Eñ þu skallt gefa Gaum ad þvi, þo gaanger viliug Kyrkiu i, Synd er mikil ad sitia þar, ef Saaleñ ecke þeinker par, epter Guds Dyrd og Ordum hañs, i nu utganga af Muñe Kieñemañs.

12. Gaanger þu frañ i Saaleyse, sem gleim-

gleimanlegur Heyrare, ættu skiled ad Ord Guds þad, er ædur numder i helgum Stad, dæme þig loks æ Dege þeim, nær Drottens Reide straffar Heim.

13. Lifer af Braude Sæleñ sijst, sijna hefur hun Næring viist, af Orde Guds og Anda hañs, sem æivaxtast i Hiarta Mañs, ef soddañ Vokva siuga mæ, Sadningu nooga fær hun þa.

14. Opt og tijdum med Muñe Mañ, margur Drottiñ nælægiast kañ, eñ Hiartad þo og Huguriñ, hvarflar ei til Guds nockurt siñ, slijkum hælfvolgum Hræsnurum, Herrañ vill stirpa af Vorunum.

15. Peñañ varastu, Saal mijn, Sid, sie bæde Mæl og Hugskotid, i sañre Dyrkun samfara, soddañ Root grooiñ Allvara, Gude Prijsinum giediast best, gagnar Sæluñe allra mest.

16. Flopur Mæñsins og flæraadt Ged, forsmæer Gud og hatar med, hañ vill ad þu siert hreirn og klær, honum þioonande syd og ar, einskiæra Mystun ollum hañ,

af einlæau Hiarta veita kañ.

17. Jarta mar eg þad JEsu miñ, jeg er storlega vangiætiñ, þvi verr, ad Hiartad ofkallt er, opt þegar Rausteñ hreifer sier, vona eg Drotteñ, þo ar þig, þiñ Anda lattu verma mig! Amen.

XXV. Psalmur

Um þad, þegar Forelldrarner sokn udu Barnsens a Leideñe.

Ton, Skapareñ Stiarna HErra hreirn, etc

NN sem þeir Dagar E... sar, aptur heimleidis gein... þar, i Jerusalem epter var, ...ungur JEsus, og dvalde þar.

2. Hañs Forelldrar þar hugdu ...ki ad, helldur fulltrwa meintu þad ...ñ munde Selskaps Hoopnum ...a, ...onum þo lited bære ar.

3. Mætur Joseph og Maria ... ...ndal Frænda og Kuñingia ... ...pn hañs, sem lyklegt var, Lund...

ia þvi hrygdeſt þar.

4. Aſloked høfdu eins Dags Fe-
rd, aadur eñ ſiw var Leiteñ giørd,
þegar hañ fundu ecke eñ, aptur til
Borgar reyſtu ſeñ.

5. Heidurlegt Dæme hafa þar, hvor-
ier gudhrædder Forelldrar, Afkvæme ſijn
ad añaſt riett, wtheimter ſoddañ Hioona
Stiett.

6. Yfer Veralldar fagurt Froon, fyr-
ſtu ſette Gud Ekta Hioon, mællte fyrer
hañs Milldeñ hai, ad margfalldaſt ſkylldu
Jordu aa.

7. Afkvæmis Rækt og Elſku þvi, iñgaf
hañ þeirra Hiortuñ i, Adgiætſlu Vakt,
og Varatekt, viijſt heimter DRotteñ af
þeim frekt.

8. Hinar ſkinlauſu Skiepnurnar, med
Stickun ſiñar Tegundar, leggia ei ſtoora
Vanrækt vid, vakta helldur ſitt Afkvæm-
id.

9. Miklu ædre er Madurinñ, meintadur
vel

vel med Skilningiñ, honum ei ætla miña
maa, miked vardar uñ Skylldu þaa.

10. Goodum Forelldrum Angur er, nær illa Borneñ hegda sier, goodre Skickun ef giæta ad, Glede tvøfalldrar aflar þad.

11. Fadereñ Taarum flijtur i, Fordi orsun Barnsins velldur þvi, Moodereñ saarañ grætur good, geingur þad so hiar hvørre Piood.

12. David harmar siñ dareñ Son, deya vill fyrer Absalon; Jacob særest af Sorgar Pijn, ef siñ skal missa Benjamin.

13. Sunamitis med saarañ Mood, Swter bar fyrer einka Jood, lagde i Kiölltu sinkañ Svein, syrgia giorde hañs Dauda-Mein.

14. Skiede hier eins og aumiñst var, astrijker Jesu Forelldrar, soknudu Barnsins sorgbitiñ, af Swtum fylltist Hugur-iñ.

15. Mikil var Sorg ad missa þañ, sem Misser allañ bæta kañ, Harmar þvi

lijker heimsooktu, helgañ Josph og Mariu.

16. Hende þig sama, Saal mijn nu, sorgfull ad JEsu leita þu, sæ sem hañ missier, misser allt, Maña fulltinged reinest vallt.

17. Þegar ad loksins þu skallt hier, Prældooms skileñ vid Tiallbwder, gæanga Veg allrar Veralldar, veldu JEsum til Samferdar.

18. Sw er hin mesta Sæalar-Neid, ad sakna hañs a þeirre Leid, og ovijst hvort þiñ Andeñ kañ, aptur snwa og fiña hañ.

19. A þeirre Stundu eg þig bid, ei mijna Sæalu skilier vid, O Rotteñ JEsus sem dooft æ Trie, Daudeñ er þa miñ Abate! AMEN.

XXVI. Psalmur.

Um Leitena epter JEsu.

Med sama Lag.

Miñunst vid Saal mijn eñ þaraa, sem æadur fyrre hvarf eg fraa, sliûfer Forelldrar Lausnar-

ans, leitudu strax þa sakna hans.

2. Peinktu han være a Veigenum, hia Vina Foolke og Naafrændum, goodum Selskap þvi vanur var, vissu þad og hans Forelldrar.

3. Laattu ei Barn þitt veniast vid, vondan Selskap og hreckia Sid, af þvi spillest hin unge Man, Odigd og Glæpe nema kan.

4. Gudhræddra Sid og Samfelag, sion til han stunde Noott og Dag, miked gott han þar ødlast af, Athugasemd a þessu haf.

5. Poott han med goodum goodur sie, gudlausra Mana Hreckviise, til Vondsku tijdum venur þan, sem velur sier Selskap þvi lijkan.

6. Sida spiller er Samtal illt, Son min ef þetta fordast villt, goodan Munsafnad ven þig vid, varastu Last og Baktalid.

7. Hid vonda tijdum audrænt er, en i Hiartad þad smeiger sier, þeir elldre gan-

ga Gyrndum i, glæpest Barned at Agne þvi.

8. Natturañ Hollds er næsta treg, ad nema saman Lijfsins Veg, goodur Vane þo giorla kañ, ad giora Ungdoomeñ sidprwdañ.

9. Undañ ad ganga ættu þeir, sem Arum safnad hafa meir, af þeim lærer hiñ unge þar, allmiked þetta stoda mar.

10. Sidferde gott ef Barn þitt ber, Blessunar DRottens aflar sier, goodrar Skickunar Gud er hañ, giæta skyllde þess sierhvor Mañ.

11. Laangtum betur eñ Lærdooms Ment, lioos Epterdæmiñ geta kent, hvad Augu n lijta optast nær, Jñgang i Barnsins Hiarta fær.

12. Hafest þu lastlegt eitthvad ad, ei lattu Barned horfa a þad, gott þegar nockud ydia at, Adferdina þad lattu siaa.

13. Ei veitstu nema eitt hvort Siñ, Avoxt fære sar Sidvaniñ, og Barned epter breite þvi, sem best er þijnu Fare i.

14. Nær DRottins Ord er haft um Hond, hellst sieu Bornen̄ til þess vond, ad hlijda Lestur helgan̄ aa, hupa kun̄a þaug um̄ þad þa.

15. Ande DRottens sem Ordenu, aasamt bygger i Hiartanu, þo eingen̄ þetta merke Man̄, menta hid in̄ra Barnid kan̄,

16. Af þvi spretta þeir Avepter, sem ytra giarnan̄ hreisa sier, Anden̄ smaamsaman̄ eykur vid, in̄ til þess Barn er fullordid.

17. J þeirra Hoop, sem þen̄an̄ Sid, þraavallt kostgiæfner hallda vid, viliande Barn þitt vera laat, vandlega haf a þessu Gaat.

18. Barned ef tijdum venst þar vid, verdur þad loks ad hvorndags Sid, Gudhræddra Selskap sijdan̄ i, san̄lega maattu leita ad þvi.

19. Bid eg JEsu, ad Bornen̄ mijn, Barnæsku mættu niota þijn, san̄ra Guds barna Samneyte, sie þeim til reidu i Dijrden̄e! Amen.

XXVII. Psalmur.

Um Samtal Christi vid hina skriftlærdu i Musterenu.

Ton, Hædste Gud HErra millde, etc.

UPter þria Daga dijrañ, DRotteñ i Mustere, fundu med Huga hijrañ, hañs blessud [illegible]meñe, Fedrañamidt a mille, Mal þeirra hlijdde at, vöndra þo lock i fylle; frooda spurde med snylle, hvør Mañ þad heyrde og sa.

2. Undrudust aller þetta, adþardu Svørum hañs: Aungver þo[illegible]ter frietta, Alvitsku Frelsarans: Meintu hañ munde vera, Madur eñ ecke Gud, Spurningum skijrt wr skiera, Skilning ecke tilbera; Þvi Vitskañ var Vantrwud.

3. Frelsareñ fræddest eige, þo froode spyrde hañ: Helld eg vijst meina meige,

mu-

mune hañ Tijma þañ, spurt hafa ad Spaa-
dooms Greinum, sem spialla Ritningar,
Messia wt af einum, og hañs Guddooms
hreinum, hvorn Foolk ei þeckte þar.

4. Til þessa lijted løgdu, Lærefedurn-
er þaa, Timbur-mañs Son hañ søgdu,
seirna ef minst var aa, lasta hañs Gud-
doom giørdu, gaafu þad Lijdnum iñ, med
Priooßku Hiarta hørdu, hañ være eirn aa
Jørdu, Falsmaña Foringiñ.

5. Skrifternar þoott þeir þeckte, þad
var samt undraverdt, ofmiøg þa Blind-
neñ bleckte, blijdum Guds Syne þvert,
jafnañ afneita naadu, næsta treger i Lund,
sijns Andar Gagns ei gaadu, gooda Keñ-
ing forsmaadu, nyttu ei Naadarstund.

6. Af þvi ad ecke hafde, a Bækur JEs-
us lært, Alþijdañ Andsvars krafde, i spur-
maal gat þad fært, honum hvadañ ad kiæ-
me, Hygginde Vitskuñar, uppa hañs aa-
giætt Næme, ei þoottust fiña Dæme
hiaa ødrum einshaattar.

7. Optar eñ einusiñe, uppfrædde JE-

 su-

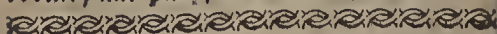
ſus þaa, lagde æ miñe og miñe, Mwgur-
.. Trw þar aa, hneixluduſt hryggelega,
. HErranum Chriſto þar, med Hiartans
.eimſku Trega, hæddu hañ marga Ve-
.., og aareittu allſtadar.

8. Johañes fyrſt þaa frædde, uñ Frel
...añ JEſum Chriſt, wt af Ritningum
..., Rodd hañs miog vijdfrægdiſt,
..ettlætis Veg nam vijſa, villdu ei Jud-
..þo, epter hañs Ordum hnijſa, uppa
..oote þeim rijſa, Prioofkañ i Paanka
..

.. Hier trwe eg HErrañ geinge, aa
..olm vid Juda fyrſt: Strijd þo ei ſtæde
..,ſtrax af þvi vitnadiſt, hañ munde
.. viña, ef herdte nockud aa, moote þeim
..ar ſiña; Flaattſkap þeirra ei ſiña,
.. Gudſpioll greina fraa.

.. Trwa vil eg otregur, Tign þiñe
..., eingeteñ, elſkulegur, ertu Gu-
... haar, Fodurſins fagur Lioo-
.. ..aſte Moñum hiaa, þiñ Prijs aa
... Hioome, i Heiminum Lof þitt
roome,

roome, allt þad sem anda maa! Amen.

XXVIII. Psalmur.

Um̄ Samtal Christi og Mariu.

Ton, Sellde Pilatus Saklausan̄, etc.

HA Hiooneñ Son Guds saaa riett, sitia i Kyrkiu iñe, hnickte þeim vid, eñ Lund vard liett, þvi Lærdooms stiett, æfde med Ydkuniñe.

2. Maria sagde so til hañs, Son miñ þvi giorder þetta? vid høfum leitad laangt til sañs, med dapran̄ Dans, til þijn ei feingum̄ frietta.

3. Helgum Joseph og hyrre Fru, Herran̄ ried Andsvar veita; hvøriu gegner þid hafed nu, med holla Tru, harmande giørt mijn leita?

4. Vissu þid ei mier vera bar, i Verke openberu, þeim Hlutum frekt til Fyllingar, og Framkvæmd ar, Fodur miins sem ad eru?

5. Adur Maria Angur hlaut, ungañ JEsum þreyande, eñ nu Gladværdar Yndis naut, uñeñ var Praut, aptur saa hañ lifande.

6. Guds Barna Kiör þad eru eñ, eptlega i Verolldiñe, eina Stund mæder Angisteñ, og adra señ, aptur er gladt i Siñe.

7. Deyda og lijfga Drotteñ kañ, daglega þañiñ breiter, um lijteñ Tijma hrigger hañ, og hreller Mañ, Huggun epterat veiter.

8. Riettlæt Maria reynde þad: Raunamood æviitade, æistkiærañ Son i sovdum Stad, fyrer siñ Verknad, sig JEsus forsvarade:

9. Hans var ad soñu Mooder Mey, Moodur-Riett hafa villde, Hlijdniñar

giætte

giætte; og hier vid ney, hañ sagde ei, hitt
kvad i meira Gyllde.

10. Moñunum Drotteñ meire er, i
Makt og Krapte hreinum, honum hvi
framar hlijda ber, had hofum vier, heirt
i Ritningar Greinum.

11. Af sijnum Fodur sendur var, Son
Guds i Ast og Millde, fyrer hvi einn all-
stadar, Umsorgun bar, Eyrinded rekast
skyllde:

12. Pad var ad leggia Lydunum Bra-
ut, til Lijfs og Dyrdar Vista, þess vegna
Christur Hormung hlaut, og harda Prá-
ut, i Heiminum vard ad gista.

13. Fodursins Vilia framkvæmde,
frelsade Meñ a Jordu, yfervañ Deyd
og eilijft Spie, Andvana a Tre, aflauk
hvi Strijde herdu.

14. Ecke Maria underſtood, Ordeñ
er JEsus sagde, helldur hau Svoreñ
Greina good, sem Geimslu Stood, gullvæg
i Hiarta lagde.

15. Peinkt hefur epter hessu fyrst, ...

Vele Vitsku rijku, þar til Ritning sem
rædde um̃ Christ, vel vitnadist, og verda
took Raun ad slijku.

16. Spaadoomar aller uppa hañ, op-
enberudust sydar, so hreina Pijding heyra
hañ, hvør christiñ Mañ, um̃ Heimsins
Bigder vijdar.

17. Fyrst þu, miñ JEsu, fullkomiñ,
Fødursins giørder Vilia, alldrei laat Holl
[illegible] iñgragiñ, Illviliañ miñ, ockar a mill-
um [illegible] Filia! Amen.

XXIX. Psalmur.

[illegible] Hlydne og Undergiefne JEsu
vid sijna Forelldra.

[illegible] Sa friaals vid Løgmaal fæddur er, etc.

Erdadest JEsus þa med he-
im, þadañ a samre Stun-
du, øll til Nazareth hielldu
heim, holla Naagraña fundu.

2. Forelldrum hlijdeñ Frelsar-
iñ

tũ, fanst þar i, øllum Greinum,
auglijste sig hañs Audsveipnũ, med
Astar-þela hreinum.

3. Læred af JEsu Borneñ blijd, B
essunar er þad Merke, heidred Forelldr
þæg og þijd, þad i Orde sem Verke.

4. Hañ sem ad allra ydar er, eirn Gud
og Fader lijka, Forelldrum giordest hlijd
eñ hier, huxed uñ Audmykt slijka.

5. Gud i Mañdoome Moñum var
med mañlega Skickun besta, underge
so eckert þar, uppa kuñe, ad bresta.

6. Sijnum Fødur a Himnum ha
hlijdugur gioraft næde, viliugur kom
viliugañ, viliande Foolked hriæde.

7. Fyrer þig giordest blessad Barn
Barn Guds so verda mætter, sijnd
Hlijdne, hlijdnisgiarn, ad hlijdeñ ver
er.

8. O! hvørsu feck þig Audmykti
JEsu, nidurlæckad, so nidurlægdañ
iñ þiñ, þu feinger aptur hæckad.

9. Fyrer hañs Skulld þig, Barn
bid

bid, bid þu mier eirneñ medur, ad hlijded lærer. soddañ Sid; Sidur sæ DRotteñ gledur.

10. Allt so leinge sem Gud er Gud, goodum Hlutum rædande, æ verdur Hlijdniñ umbunud, ollum DRottne þionande.

11. Allt so leinge þu Barn, ert Barn, i Barns Miñe skal þier vera, ad hañ vill læta þig hiælpargiarn, Hlijdniñar Laun uppskiera.

12. Þijnum Forelldrum um þu ert, Elsku og Hlijdne skylldugur, alls sem þau hafa gott þier giort, giarnañ siertu miñugur,

13. Jardneskum Mañe aungvum ætt, odrum betur ad uña, i ollu þvi sem megna mætt, minstu þeim Packer kuña,

14. Hafa þaug þig i fyrstu fædt, fæddañ daglega aled, aleñ a hollum Koste klæddt, klæddañ til Menta valed,

15. Af þeirra Hollde Holld ertu, med Heirn og Sioon lifande, þijn Saal af

Saalu

Saalu þeirra nu, þraavallt er fast haang-
ande.

16. Ahaanga þvi i Elskune, aattu
Fodur og Moodur, Lidsemd og Stirk þe-
im laata i tie, liwfur og Vidmoots goodur.

17. J Mińe jafnań hier sie þvi, sw þwn-
ga Hefndar Pijna, sem Ohlijdner rata ei-
ga i, ef afrækia Skylldu sijna.

18. Vanblessunar þad Orsøk er, Ep-
terkøst mun og veita, ef vid Forelldra þij-
na, hier, þu giorer illa breita.

19. Laat þier Absalons Ohlijdne, all-
drei ur Mińe lijda, þegar hań rænte Fride
og Fe, Fødur siń David blijda.

20. Paa Gaangvaranum gei... hast,
giorde til Strijds ad hleipa, hańs i Tre-
nu vard Haared fast, hendte hań Daud-
ans Sneipa.

21. Tobiæ Dæmeń Digda ...,
dæglega i Paanka festu, hreppte ha... ...
af Gude good, Giæfu og Lucku be...

22. Fader Lijvosańa eins mu... ..., af
Elsku vid þig giora, ef þu vid Gud ... Ri-
ermeń

ermeñ, æstundar hlijdeñ vera.

23. Gef þu i allra Barna Briooſt; blijde JEſu þiñ Anda, ſo vid Forelldra leint og Liooſt, lære i Hlijdne ſtanda! Amen.

XXX. Pſalmur.

Uñ daglegañ Proſka og Framfør Barnſins JEſu.

Ton, Til þijn heilage HErra Gud, etc.

Ins dæsamlega og Upphaf tookſt, æ hañs Mañdoome ſoñum, Alldur og Vitſka Jeſu jookſt, jafnt þvi hia Gude og Moñum, Naadar-hylle, ſem Gudſpialls Grein, glogglega vottar ſkijr og hrein, leid ad Embættis Oñum.

2. Andſtigd er þad ef Alldurin, eikſt med Laſtaña Greinum, frekaſt, og verdur fullordiñ, i Fcærd og Glæpum einum, æengraſt Drotteñ og hatar hañ, ſem hefur Lifnad þvilijkañ, elſkaſt hañ ecke af neinum.

3. Agiætt er þitt ef Alldurinn, eikst i Dygd-unum hreinum, frægur verdur og fullkom-inn, med Fremd i øllum Greinum, eirn Gud fagnar og elskar þann, sem æfer Lif-nad þvilijkann; þo hatist af illum einum.

4. Alldur og Vitska æ einum sen, allt vel til samans starta, O JEsu, lættu Ungdoomenn, ødlast þitt Lioosed biarta, so Vit med Arum vaxe þeim, sem vanvitug-er komu i Heim, og ødlest higged Hiarta!

5. Vegna þess Æskann afrækir, opt og tijdum ad læra, og hiegomlega hegdar sier, hatar Uppfræding stiæra, Ellenn i Bernsku afrann dregst, Ovirding æ þann gamla leggst, sem Heimskuna hefur kiæra.

6 Skule Hærurnar Heidur fá, og halldast i miklu Gillde, Æskann hlytur ad audgast þa, af þvi sem seirna villde, [illegible] med dosenn Elle-Ar, ef Alldurenn [illegible] verda hæar, ungur þad skynia skyllde.

- 7. Opt er gomlum til Yndis þad [illegible] ædur læra gaade, hinu er honum [illegible] ad, sem ungur forsooma naade, alldr[illegible] Heim-

Heimſkur ei fær Prys, er þeim graahær⸗da Sneipañ vys, ef ſer ad raſande Raade.

8. Eñ ſaa hyggne þo ungur ſie, Æru tvøfalldrar nytur, Vegſemd, Hylle og Vinſeinge, af vitrum Moñum hlytur, ſiña Forelldra Sæmd er hañ, ſiaalfur kallaſt eirn Giæfu Mañ, ef þad ei af ſier brytur.

9. Er þo hin meſta Audna ſu, Æſku Mañſins i Heime, Aſtar Drottens ad nioota nu, ſo Naadeñ ad hønum ſtreyme, eins og reñande Uppſpretta, ſem af hvær Kaamed bernſkega, betra er þad brendum Seime.

10. Oſſ ſaa þad Gudſpialls Ordeñ keñt, ſem aadur geta naade, ad priidt hafe JEſum þetta þreñt, Proſke med Viiſ⸗dooms Raade, hia Gude og Moñum Naadeñ neyt, þo nyte þeſſ lijtt ad Juda Sveit, þa hañ var hier aa Laade.

11. Uppvoxtur hañs og Æſkañ klaar, med aadurſøgdum Hætte, þañeñ framleid um þriaatyu Ar, þar til hañ ſitt Embætte,

berlega a Jordu byriad feck, og bless... Hierod kringum geck, synande sitt A... mætte.

12. Hefur þu JEsu, Barned bliidt Barnæsku þaññ mijna, med blessudum Digda Blooma priidt, bid eg nu Gia... þijna, Ungdooms Verdugleik allañ ... Audmyckt, Hlydne, og Bloods-Kra... ætijd laat a mier hryna.

13. Fyrer þijns Ungdooms Areñ bl... Ungdooms Breztunum mijnum, gleim... nu Hiartans Giæskañ þijd, Goodvilia ... er þijnum, su nya Fæding, nya hier, ... og Styrkleika veite mier, af klaarum ... te sijnum.

14. Pockneft Gude ad giøra mig, gra... añ af Elle Haarum, til þijn Elskañ ... æstwölig, andvarpa eg heitt med ... um, Drotteñ Alldrade Dagaña, sem ... lijtill komst a Jordena, styrk mig a ... urs Arum.

15. Framar vil eg þig bidia bert, ... ed JEsu æstkiæra, Barna miña ...

vodder siert, Blessan virdest þeim færa, Bernsku Jaafræded fraa þeim tak, fws yfer þeirra Saalum vak, Guds Otta laat þau læra.

16. Hef eg um̃ Stunder Siñe og Saal, svalad ad Vilia sijnum, hlioome mitt bwed Barna Maal, blydt fyrer Eyrum þijnum, þeñañ Skatt-Pening skylldugañ, skoda, JEsu, og medtak hñ, gollden af Muñe mijnum.

17. Vellde, Kraptur, Lof, Vegsemd, Prijs, Virding Haatignariñar, Æra og Makt, hier æ sie vys, Uñusteñ Saalar miñar, um̃ Votn og Grunder Veralldar, vijd frægest Nafn þitt allstadar, i Koongstioorn Christne þiñar! AMEN.

Eirn Psalmur wr þyſku wtlagdur af hønum.

Sem Grætur Synder Sijnar.

Ton, Fader vor ſem 'a Himnum ert, etc.

O aumur Madur opt ſem briit, i Augſyn DRottens ſtanda hlijt, æ! Gud miñ, Gud miñ, veit m[illegible] Vægd, verda laattu a Doome Hæ[illegible], miſkuna þig, miſkuna þig, Miſkun[illegible] Faderen̄ yfer mig!

2. O! hvorſu Saalen̄ angrad er, [illegible] þvi eg braut a moote þier, þar til eg Na[illegible] og Fognud ſiñ, fravilltur Hiar[illegible] Saudur þiñ, miſkuna þig, miſkuna þ[illegible] Miſkunar Faderen̄ yfer mig!

3. Heir og bænheir miñ Harmagra[illegible] hiartkiæruſt Giæſkañ epterlaat, afm[illegible] Synder allar mijn, allre linadu Hiarta[illegible] Pijn, miſkuna þig, miſkuna þig, Mi[illegible]unar Faderen̄ yfer mig!

4. Hvad leinge ſkal eg hroopa [illegible] heyrer þu ecke DRotten̄ miñ? Ho[illegible]

leing.

leinge kantu ad lijda þad ? liwfur ælijttu hvørs eg bad , miſkuna þig, miſkuna þig, Miſkunar Faderen̄ yfer mig!

5. Sa n̄lega morg mijn Illgiord er , hiaa aungvum Lækning nema þier , æ! Naad, æ! Naad mier audſyn þu, ecke ſleppe eg þier fyrre nu , miſkuna þig , miſkuna þig, Miſkunar Faderen̄ yfer mig!

6. Verdſkulldad Straffed viiſt uppgef, vid mig breit ei ſem forþient hef , þirmdu nu MOtten̄ Giæſkugiarn , gef mier eg ſie þitt OſkaBarn, miſkuna þig, miſkuna þig, Miſkunar Faderen̄ yfer mig!

7. Segdu eitt Ord , jaa ſegdu hier , Syndernar gef eg kvittar þier , ſynduge Madur ſoddan̄ heir, ſyndga nu ecke framar meir , miſkuna þig , miſkuna þig , Miſkunar Faderen̄ yfer mig!

8. Bænheyrdur verd eg utan̄ ef, eflauſt Bænheirſlu þeiged hef, af þvi mijn Saal er orden̄ kaat, Enda vil eg miñ Harmagraat , miſkuna þig , miſkuna þig , Miſkunar Faderen̄ yfer mig! Amen.

Nyaars Psalmur, Ort...
Byskupenum Mag. Steine J...
Ton, Blijde Gud, Börnum þijnum ei g...

Jtt vier Nijtt, Ar byriad ...
nu, gott og blijtt, Gud N...
tiæ oss þu: Þetta bijtta ...
Toom, Til Saalar Glede, Christu...
sta Himna Bloom, Heill ollum ...
ñe hañ, oss vissra Boota, Siñu...
Swt laate ei briota, iñra M...
Roo þriota. Gief oss liwse Fader ...
og Eilijft Jubil-Ar med þier, i H...
ke, og Eilijft Jubil-Ar med þier, i H...
narijke.

Heilleñ oll, Heidurs Þiood breid...
Villu Foll, faae ei med oss Stad, ...
ugt Yfervallded, Volld, J Vil So...
Grame, brwke, sekum giallde G...
goodañ Lijd frame: Þresta B...
Bord, Hiordum reide, Freste Þioo...
Orrw sneide, béstu lioost, Bod...
greide. Gief oss liwse Fader ...
Eilijft Jubil-Ar med þier, i ...

Og Eilijft Jubil-Ar med þier, i Himnar-
Hioona Mein, Hept Loptsins Stijrer
klaar, une ein, vid Jndis-Band sierhvor
Ar. Borniñ giarnañ bioode blijd, Bestu
Ast sijna, Christe, hrestu lwdañ Lijd, Laat
Prauter dvijna, rauda Blood, ur Ben
duned þiñe, Saudum Slood, sijne, Raun
liñe, Rauda Mood, Piood þijd ei fiñe. Gief
oss liwfe Fadereñ Frid, Og Eilijft Jubil-
Ar med þier, J Himnarijke. O.E.J.

Dijrdar Ord, Drottne hætt færum
vier, Værd a Stord, Beitast liet kiæra
hier. Son siñ eina sende a Grund, Saalar
Kvol bæta, Von er bein, Ad Andar Und,
ei naae græta. Christe, Brioost, best gistu
Lijda, Mesta Pioost, moot læt ei strijda,
Pitt hædsta liooft, Lof gnæfe vijda. Gief
oss liwfe Fadereñ Frid, Og Eilijft Jubil-
Ar med þier, J Himnarijke. Og Eilijft
Jubil-Ar med þier, J Himnarijke.

